

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συνιστώμενον υπό του Υπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίαν καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ΕΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7.—Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.—Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἔν Ἀθῆναις
Ὁδὸς Αἰδίου, 117, ἔναντι Χρυσοσηπτακωτιστικῆς

Περίοδος Β'—Τόμ. 5^{ος}. Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 28 Νοεμβρίου 1898 **Ἔτος 20^{ον}—Ἀριθ. 50**

Η ΣΦΙΓΞ ΤΩΝ ΠΑΓΩΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΙΟΥΔΑΙΟΥ ΒΕΡΝ
Βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας
(Συνέχεια ἴδε σελ. 385)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.
ΕΝΑΕΚΑ ΕΤΗ ΕΙΣ ΟΑΙΓΑΣ ΓΡΑΜΜΑΣ

Ὁ τίτλος τοῦ παρόντος κεφαλαίου φανερόντι, ὅτι αἱ περιπέτειαι τοῦ Οὐίλλιαμ Γκὺ καὶ τῶν συντρόφων του μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς Ἰάνας, αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐν τῇ νήσῳ Τσάλλα διαμονῆς των ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ Ἀρθούρου Πύμ καὶ τοῦ Δίρκ Πέτερς, θὰ ἐκτεθῶσιν ἐν συντομῷ.

Ὁ Οὐίλλιαμ Γκὺ καὶ οἱ τρεῖς ἄλλοι ναῦται, ὁ Τρίνκλεις, ὁ Ροβέρτος καὶ ὁ Κοβίνος, μετεκομίσθησαν ἀμέσως εἰς τὸ σπήλαιον καὶ ἐκεῖ ἠδυνήθησαν νὰ συνέλθουν ταχέως. Ἡ πεῖνα, καὶ μόνον ἡ πεῖνα, τοὺς εἶχεν ἐξασθενίσῃ εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὥστε νὰ τοὺς ἐκλαμβάνη τις ὡς νεκρούς. Ἦρκεσε δὲ ὀλίγη τροφή καὶ μερικά κύπελλα τῆς οὐραίου θερμοῦ, ἀναμειγμένου με οὐίσκη, διὰ νὰ νικηθῶσιν αἱ δυνάμεις των καὶ νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὴν ζωὴν σχεδὸν αὐτοστιγμῆ.

Δὲν θὰ περιγράψω διὰ μακρῶν τὴν συγκινητικωτάτην σκηνήν, ἣτις ἔλαβε χώραν ὅταν ὁ Οὐίλλιαμ ἀνεγνώρισε τὸν ἀδελφόν του Λάν. Ἀρκεῖ μόνον νὰ εἶπω ὅτι τὴν ἡσθάνθημεν εἰς τὰ βῆθη τῆς ψυχῆς μας, ὅτι ἐκλαύσαμεν ἄλλοι, καὶ συγχρόνως ἀνεπέμψαμεν πρὸς τὸν Ἰψιστον θερμοστάτην προσευχὴν εὐχαριστίας. Τόση ἦτο ἡ χαρὰ τοῦ παρόντος, ὥστε δὲν ἐσυλλογιζόμεθα πλέον τοὺς ἀγνώστους κινδύνους τοῦ μέλλοντος... Ἄλλως τε, ἡ θέσις, καὶ δὲν μετεβλήθη διαμιάς,

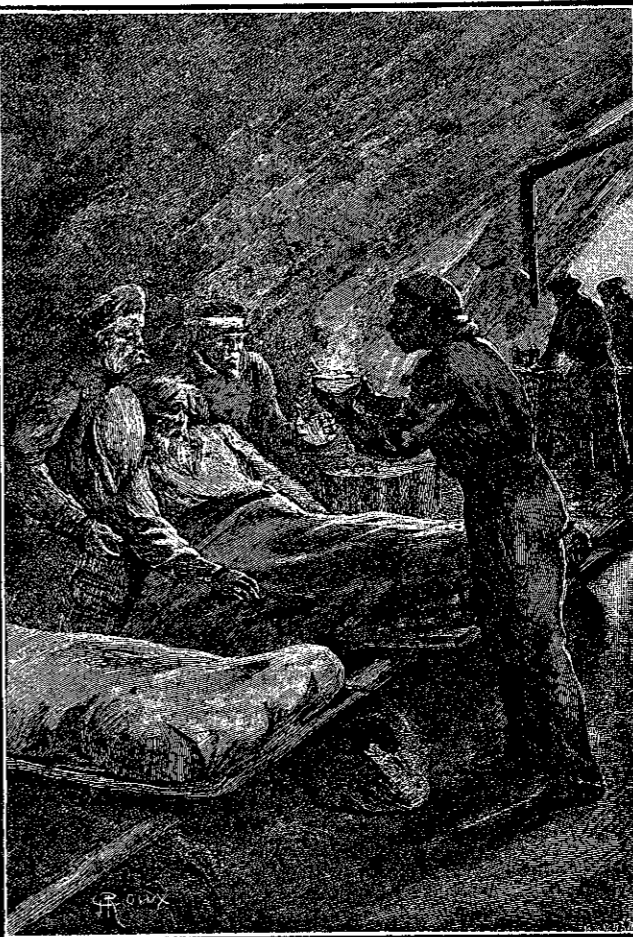
διὰ τῆς παρουσίας τῆς λέμβου ἐκείνης, τὴν ὁποίαν εἶχαμεν τώρα εἰς τὴν διάθεσίν μας ;

Ὁρεῖλω νὰ εἶπω, ὅτι ὁ Οὐίλλιαμ Γκὺ, πρὶν ἀρχίσῃ τὴν ἱστορίαν του, ἠθέλησε νὰ κούσῃ πρῶτα τὰς ἰδικὰς μας περιπετείας. Οὕτω με ὀλίγας λέξεις ἔμαθε τὰ κατὰ τὴν συνάντησιν τοῦ νεκροῦ τοῦ Πάττερσον, τὸ ταξιδίον μας μέχρι τῆς νήσου Τσάλλα, καὶ τέλος τὴν προδοσίαν καὶ τὴν ἐγκατάλειψιν. Ἐμαθὲν ἐπίσης πᾶν ὅ,τι ἐγνώριζεν ὁ Δίρκ Πέτερς σχετικῶν πρὸς τὸν Ἀρθούρον

Πύμ, τὸν ὁποῖον ὁ Οὐίλλιαμ Γκὺ μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἐνόμιζε νεκρόν, διότι εἶχε τὴν ἰδέαν ὅτι ἐτάρῃ ὑπὸ τοὺς βράχους τοῦ Κλάκ-Κλόκ, μετὰ τῶν ἄλλων ναυτῶν τῆς Ἰάνας, μ' ἐκπληξίν του δὲ καὶ χαρὰν ἤκουε τώρα ὅτι εἶχε σωθῆ ἐκ τῆς καταστροφῆς ἐκείνης.

Εἰς τὰς διηγήσεις ταύτας ὁ Οὐίλλιαμ Γκὺ ἀπεκρίθη, συγκεκριμένως τὰ κατὰ τὴν ἐνδεκαετῆ διαμονὴν του ἐπὶ τῆς νήσου Τσάλλα.

Ὡς ἐνθυμῆσθε, τὴν 8 Φεβρουαρίου 1828, ὅλον τὸ πλήρωμα τῆς Ἰάνας —ἐκτός ἐξ ἀνδρῶν, οἱ ὁποῖοι εἶχον μείνη διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον ἐπὶ τοῦ πλοίου, — ἀπεβιάσθη διὰ νὰ μεταβῇ εἰς τὸ χωρίον Κλάκ-Κλόκ. Συμπεριλαμβανομένων τοῦ πλοιοάρχου Οὐίλλιαμ Γκὺ, τοῦ ὑποπλοιοάρχου Πάτερσον, τοῦ Ἀρθούρου Πύμ καὶ τοῦ Δίρκ, ἦσαν ἐν ὄλῳ τριάκοντα δύο ἄνδρες, ὡπισμένοι μὲ τυρέκια, πιστόλια καὶ μαχαίρας. Ὁ Τίγρις, ὁ σκύλος τοῦ Πύμ, τοὺς συνόδευε.

Ἦρκεσαν ὀλίγη τροφή καὶ μερικά κύπελλα ζεστοῦ θερμοῦ... (Σελ. 393; σελ. α')

(πρὸς τοῖον νὰ στελεωθῶν τὸ τετράδιον πού μου ἔστειλες ;) **Ἀυτοκράτειραν Θεοδώραν** (ἴδε !)
Γιαννάκη Μαυρίκον (τὴ φράση ἢ Γραμμὴν καὶ τὴν ὁποῖαν γράφει τὰς λύσεις· σὺν τυπωμένῳ εἶνε ! τὴ καλὰ ἂν εἶχαν ὅλοι !) **Παῖδι τοῦ Λαοῦ** (ἔστειλε·) **Ἑλένη Μπερμιάζιδου** (ἔστειλε·) **Β. Π. Πανῶν** (τὸ Παιδικὸν Πνεῦμα σου εἶχε δημοσιεύσῃ καὶ ἄλλοτε θέλω ἀ δημοσιεύσῃ) **Τρεχαγυρενοπούλου, Δ. Π. Ἀρβαν** (ἔς σου γράψῃ εὐχαρίστως, καὶ μετὰ τὸ ψευδώνυμον τὸ ὁποῖον ἐπιθυμῆς) **Νικόλαον Μ. Βλάσην**, **Ὀκταετῆρον Ἀρόνον** (εὐχαρίστως δέχομαι καὶ τὴν ἀδελφούλαν σου, μετὰ τὸ ψευδώνυμον πού θέλεις· ἰλλὰ νὰ μου γράψῃ) **Κόμησσαν τοῦ Φαλήρου, Βασιλέα τῶν Κυκλάδων** (πολύ μ' εὐχαρίστησεν ἡ ἐπιστολή σου) **Δημιτρίδα Βάλου** (σ' εὐχαριστῶ διὰ τὰς τόσο καλὰς διαθίσεις· ἐμπρὸς λοιπόν ! ! **Δεσποινίδα Ἀη-Λογγ-Τσάγγ, Μπουμπουνιόμο Μυαλό** (τόσον πολὺ ἰδιαιτέρας πληροπορίας δὲν δημοσιεύω) **Χριστόφορον Κολμβον** (βεβλὼς δεκτός !) **Γλυκύλαλον Ἀηδόνα** διατὶ περιόπτει τὸν Χάρτην τῶν λύσεων καὶ κατανοεῖς ἐν μέρει τὸν σκοπὸν, διὰ τὸν ὁποῖον ἔγινε ;) **Δ. Δίπλαρ, Ἀριστράτηγον Μιλτιάδην** κτλ. κτλ.

Εἰς ὄσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 15 Νοεμβρίου θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις στέλλονται μέχρι τῆς 2' Ιανουαρίου.

Ὁ χάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου δεῖν νὰ γράψαι τὰς λύσεις τῶν αἰ διαγωνιστικῶν, πωλεῖται ἐν τῷ Γραφεῖῳ μας εἰς φοκίλλους, ἂν ἕκαστος περίεχι 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ 1

750. Δεξιγριφός.

Ἄντωνυμία με χαρὰν ἂν ἐνωθῆ, ὦ φίλοι, εἰς ἓνα τόπον ἔρημον ἀμέσως θά μας στείλῃ.

Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Γουλιέλμου Τέλλου

751. Στοιχειόγριφος.

Ἢμῖαι μαῦρο, σκοτεινὸ
Ἄν ἀκέφαλο μ' ἀρῆσῃ
Καὶ ἔτα χέρια σου πιδῶ
Ἄν κεφάλαι μού κολλήσῃ.

Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Φιλέβου

752. Αἶνιγμα.

Ἐπὶ τῆς θαλάσσης κείμεαι.
—Ἢ ἂν θες περὶ φανερὰ—
Νῆσος τῆς Ἑλλάδος εἰμαι
Καὶ πουλὶ . . . χωρὶς οὐρά.

Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Βελούκου τοῦ Κεραυνοῦ

753. Διπλῶδες Αἶνιγμα.

Σκλάβος καὶ φυλακισμένος
Μὲ καὶ κοσμογυρισμένος.

Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Ἀγγουρολογιστικτοῦ

754. Κυβόλεξον.

- 1.—Τοῦ Ἄρεως τραγοῦδι ἀρρηνωπὸν.
- 2.—Μία τῶν Ἀναλίου ἀδελφῶν.
- 3.—Θεὸν ἐγὼ δηλῶ ρωμαϊκόν.
- 4.—Ἐπιρρημὰ τι εἶμαι τοικιόν.
- 5.—Εἶμαι νησιὸν πολὺ πολὺ μικρόν.

Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Λουσιῦ

755. Κρυπτογραφικόν.

- 1 2 3 4 5 6 3 6 7 = Ἀρχαῖος Ποιητής.
- 2 6 4 1 = Δένδρον.
- 3 4 6 7 = Νῆσος.
- 4 2 4 7 = Θεά.
- 5 1 2 6 7 = Πιόνιον.
- 6 2 6 7 = Μέρος γῆς.
- 7 9 1 2 2 1 = Γυνή ἑβραία

Ἐστᾶλη ὑπὸ Γεωργίου Καραμαχῆ

Μικρὸ Μυστικὸ ἐπιθυμοῦν νὰ-καλλᾶξουν : — ὁ Ἄρατος μετὰ τὸν Κόδρον, Δούσον, Κραυγῆ τῆς Πατρίδος καὶ Ἰπποκλή τῆν Γουλιέλμου — ἡ Κυματίζουσα Θάλασσα μετὰ τὸ Τί με Μέλει, Ἀρχιναύαρχον Θεμιστοκλέα καὶ Ἀκτίνα Ἥλιον (ἢ ἢ ἔξ Ἀθηνῶν) — ἡ Βασιλίσα Μαργῶ μετὰ τὴν Πουήτριαν Σαπφῶ, Ἀνδαλουσίαν, Κροκόδειλον τοῦ Νεῖλου, Ταυγαλίαν Κόρη καὶ Πάλλουσαν Καρδίαν — ἡ Φαίλιη μετὰ τὴν Ἰριδα καὶ Μερόπην Μαρίων — ὁ Πέτρος Δ. Πολιτάκης μετὰ τὸν Βασιλέα τῶν Ὁρέων καὶ Πύρρον — ἡ Ἀνεμοστρόβιλος μετὰ τὸν Ἀρκεῖρον καὶ Φρούριον τῆς Κερκύρας — ἡ Ἰπποδάμεια μετὰ τὸν Μικρόν Ἰππέα — ἡ Χειμωνιάτικη Λακαδά μετὰ τὸν Εὐφορίωνα καὶ Πράντα — τὸ Ὁραῖον Τριανταφυλλάκι μετὰ τὸν Γενναῖον Λέσβιον — τὸ Δαιμονάκι μετὰ τὸν Φάλλωνα Ρύακα — ὁ Μικρὸς Διάβολος μετὰ τὸν Δούσιον, Ἰπποκλή τῆν Γουλιέλμου, Ἀδεργινόν, Φάλσταρ καὶ Ναύαρχον τῆς Βαρέλλας — ὁ Νικητὴς τῆς Ἀουσερλίτσης μετὰ τὸ Ἦσογ Ἀεράκι, Ἀ. Γριον Μάγδην, Ναύαρχον τῆς Βαρέλλας, Δ. Δίπλαρ καὶ Μικρόν Τυμπαριστήν — τὸ Παιδὶ τοῦ Λαοῦ μετὰ τὸν Στρατηγὸν Ἀρρίβαν — ἡ Μικρὰ Πιανίστρια μετὰ τὴν Ἑλένην Μαργιτιζίδου καὶ Ἀδάμ Θεοφιλάκην — ὁ Βασιλεὺς τῶν Κυκλάδων μετὰ τὴν Ναυτοπούλαν καὶ Σερηγευμένην Σοφίαν — ὁ Ἀριστράτηγος Μιλτιάδης μετὰ τὴν Κόρη τοῦ Γαλιῶ, Ἀλέξανδρον Ἀλεξανδρίδην, Μικρόν Πιανίσταν, Θάλασαν καὶ Ἑλένην Γλαράκη — ὁ Δίπλαρ μετὰ τὸν Σποριδάνα Ἀντωνόπουλον καὶ Θεμιστολὴν Γκιτάκαν.

Ἀπὸ ἓνα γλυκὸ φιλάκι στέλλει ἡ Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους τῆς : **Ἀρχιναύαρχον Θεμιστοκλέα** (πολύ μὰς ἤρεσεν ὁ διάλογός σου· τὰ περὶ ἂν ἐρωτᾶς ἐλήφθησαν.) **Ἰωάννην Ν. Καζούλλη** (ἔστειλε·) **Πτηνὸν τῆς Ἐρήμου** (νὰ κάμνῃς ὀλίγας, καὶ νὰ προσπαθῆς νὰ γίνωνται ὅσον τὸ δυνατόν καλλίτερα· τὸ Ἀρχιναύαρχον π. χ. μού στέλλει κάθε τόσον ὅπο πέντε ἕως ἔξ Ἀσκήσεις· ἄλλ' εἶνε ὅλοι μία καὶ μία !) **Δούσιον** (ναί, τὸ ἀboldly τοῦ ἀγγλικοῦ κειμένου ἔγινε badly· ἄλλ' ὅλοι ἐνόησαν ὅτι ἦτο λάθος τυπογραφικόν.) **Θέλουσαν, Μακρολέξαν, Πέτρον Πολιτάκη** (ἔ, δὲν περᾶζει· ἂν' οὐδὲν εἶχον δημοσιεύσῃ αἱ λύσεις·) **Ἄμνδραν Λάμψιν** (ἔλαβα·) **Κορινθιακὴν Σταφίδα** (σ' εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὰς εὐχὰς·) **Γουλιέλμου Τέλλου** (τὴ νὰ γίνῃ ! ἔς ἐλπίσωμεν τώρα εἰς τὸ Ἐσπαθώμα· αὐτὴν τὴν ἰδομάδα θὰ λάβῃ τὰς Ἀγγελλὰς) **Ἰόνιον Πέλαγος** (εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον ἐξήγησα τὰ τῶν κεκρυμμένων Κυβόλεξων) **Πλοίαρχον Λάρ Γκὺ, Φιλέρομον Τρυγόνα, Φιλαμερικανίδα, Κυματίζουσαν Θάλασαν** (ἐνδὸς τοῦ ἔτους θὰ δημοσιεύσω τὰ αποτελέσματα ὄλων τῶν Διαγωνισμῶν· τὴν Κυρίαν πού ἤρθε εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ 47 φύλλου, δὲν κατάρρωσα νὰ τὴν ἀνακαλύψω) **Ἰπποδάμειαν** (κατευχαριστήμενος ὁ Ἀνανίας μετὰ ὅσα γράφεις·) **Μαρίαν Στούαρτ, Μίαν Τρελούλαν** (ἔστειλε·) **Νικόλαον Κ. Δεκαβάλλαν** (σ' εὐχαριστῶ πάρα πολὺ διὰ τὴν προθυμίαν τοῦ Ἐσπαθώματος) **Δέκιον Μῦν** (ἔστειλε·) **Ἀπίστολον Μαρίτον, Μιχαὴλ Παρασκάκη, Ζοφρόν Μεσαλιῶνα** (σὺ ἔστειλε τὸ Βραβεῖον·) **Ἑλένην Καμηλιέρη** (ἔστειλε·) **Παπαρούναν τοῦ Τσομαῖοῦ** (ἡ περὶ ἧς μ' ἐρωτᾶς εἶνε συνδρομητριά μου) **Μέλλοντα Στρατηγόν** (ἐλπίσω νὰ μὴ κάμῃς ἄλλα δύο χρονᾶκια νὰ μου γράψῃς !) **Νέον Ἡρακλέα, Ὁραῖον Τριανταφυλλάκι** (σ' εὐχαριστῶ πολὺ πολὺ διὰ ὅσα μου γράφεις·) **Ναύαρχον τῆς Βαρέλλας** (ὄχι· θὰ σε παρακαλέσω νὰ μὴ ἐπιμείνῃς νὰ δημοσιεύσῃ ἢ πληροπορία·) **Μικρόν Διάβολον** (ἔστειλε·) **Ἐθρικόν Ἰγρον, Δίρκ Πέτερς** (ἡ ἀντικατάστασις ἔγινε·) **Θ. Καλλιρίκον** (ἔλαβα·) **Τουκκιδάρ τῆς Τερψιθέας**

έσχηματίσθη κατά την κατάρρευσιν. Ήσαν δὲ οὗτοι : ὁ Οὐίλλιαμ Γκὺ, ὁ Πάττερσον, ὁ Ροβέρτος, ὁ Τρίνκλιν, ὁ Κοβίνος— καὶ ἀκόμη ὁ Φώρψ καὶ ὁ Λέξτων, ἀποθανόντες κατόπι. Ὡς πρὸς τὸν Τίγριν, κανεὶς δὲν ἐγνώριζεν ἂν εἶχε σωθῆ ἢ ὄχι.

Οἱ ἐπιζήσαντες ἐνόμισαν κατ' ἀρχὰς ὅτι ἐπρόκειτο περὶ σεισμοῦ. Κατόπι ὁμως ἐπέισθησαν, ὅπως καὶ ὁ Ἀρθούρος Πύμ, ὅτι ἡ κατάρρευσις ἦτο ἔργον τοῦ ἀπίστου Τόο-Βίτ καὶ τῶν ὑπηκόων του. Ἐν πρώτοις ἔσπευσαν νὰ ἐξέλθουν ἀπὸ τὸ κοίλωμα, ὅπου τοῖς ἔλειπε καὶ τὸ φῶς καὶ ὁ ἀήρ. Ὅπως εἰς τὸν πρὸς τὰριστερὰ βράχον, οὕτω καὶ εἰς τὸν πρὸς τὰ δεξιὰ, ὑπῆρχε λαβυρίνθος, καὶ διὰ τῶν σκοτεινῶν τούτου διαδρόμων ἔρποντες, ὁ Οὐίλλιαμ Γκὺ καὶ οἱ σύντροφοὶ του κατάρθωσαν νὰ φθάσουν εἰς ἄλλο σπήλαιον, ὅπου τὸ φῶς καὶ ὁ ἀήρ εἰσῆρχοντο ἀφθόνως. Ἀπὸ ἐκεῖ εἶδον καὶ αὐτοὶ τὴν ἐπιδρομὴν τῶν ἰθαγενῶν κατὰ τῆς Ἰάνας, καὶ τὴν ἐκρηξίν, ἡ ὁποία ἐπέφερε τὸν θάνατον εἰς χιλίους περίπου ἐξ αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν τελείαν καταστροφὴν τῆς γολέτας.

Ὁ Τόο-Βίτ καὶ οἱ ἐπιζήσαντες ἐκ τῶν ὑπηκόων του, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ φαντασθῶν ὅτι ἐσώθη κανεὶς ἐκ τοῦ πληρώματος τῆς Ἰάνας. Ἐκ τούτου, ἀφ' ἑνὸς μὲν ὁ Ἀρθούρος Πύμ καὶ ὁ Δίρκ Πέτερς, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὁ Οὐίλλιαμ Γκὺ καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἠδυνήθησαν νὰ ζήσουν ἀνενόγητοι εἰς τοὺς λαβυρίνθους τοῦ Κλόκ Κλόκ, ὅπου ἐτρέποντο διὰ τοῦ κρέατος κάτι πτηνῶν, τὰ ὁποῖα συνελάμβανον εὐκόλως διὰ τῆς χειρὸς, καὶ διὰ λεπτοκαρῶν. Ἦναπτόν δὲ πῦρ προστρίβοντες τεμάχια ξύλων ξηρῶν. . . Ἀλλὰ μετὰ τινὰς ἡμέρας εἶδον ὅτι δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἐξακολουθήσουν ἀκόμη ἐπὶ πολὺ τὴν ζωὴν ταύτην. Μετ' ὀλίγον τὰ πτηνὰ θὰ ἐτελείωναν, κατόπι δὲ καὶ τὰ λεπτοκάρα. Καὶ ἂν δὲν ἤθελον νὰ ποθάνουν ἐκεῖ μέσα ἐκ τῆς πείνης, ἂν ὄχι ἐκ τῆς δίψης— διότι μία πηγὴ τοῖς ἐπρομήθευεν ἀρκετὸν καὶ διαυγὲς ὕδωρ, —ἐπρεπεν ἐπὶ πάσῃ θυσίᾳ νὰ ἐξέλθουν ἐκ τοῦ λαβυρίνθου, νὰ φθάσουν εἰς τὴν παραλίαν, καὶ νὰ φύγουν, καταλαμβάνοντας διὰ τῆς βίας κανὲν τσαλαλικὸν πλοίαριον. Γνωρίζομεν ἦδη ὑπὸ ποίας περιστάσεις κατάρθωσαν τοῦτο ὁ Ἀρθούρος Πύμ καὶ ὁ Δίρκ Πέτερς, μετὰ ὀκταήμερον μόνον διαμονὴν ἐν τῷ λαβυρίνθῳ.

Ἀλλ' ἰδοὺ ὅτι εἶχον παρέλθῃ δεκαπέντε ἡμέραι, καὶ ὁ Οὐίλλιαμ Γκὺ μετὰ τῶν συντρόφων του δὲν εἶχον εὐρῆ ἀκόμη τὴν εὐκαιρίαν νὰ κάμουν τὸ ἴδιον. Καὶ ἴσως θὰ εἴρισαν εἰς τὸ κρησφύγετον ἐκεῖνο οὐκρινὸν θάνατον, ἂν ἀφνης, τὴν 22 Φεβρουαρίου, δὲν ἐπήρχετο σημαντικὸν γεγονός, τὸ ὁποῖον μετέβαλε διαμιάς τὴν θέσιν των.

Τὴν πρωτὴν ἐκείνην, ὁ Οὐίλλιαμ Γκὺ καὶ ὁ Πάττερσον, ἐκάθητο, παρὰ τὴν εἴσοδον τοῦ σπηλαίου τῶν ἀνήσυχοι, συνομιλοῦντες περὶ τοῦ πρακτέου. Ἐξω ἔβλεπον μεγάλας τινὰς χελώνας· αἱ ὁποῖαι εἶπον ἐπὶ τῆς παραλίας, θὰ ἦτο εὐτύχημα ἂν ἠδύνατο νὰ τὰς συλλάβουν, διότι ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν ἐτρέφοντο ἀποκλειστικῶς καὶ ἰσχυρότατα με λεπτοκάρα. Ἀλλὰ πῶς νὰ ἐξέλθουν, ἀφ' οὗ ἑκατοντάδες ἰθαγενῶν εὐρίσκοντο ἐκεῖ ἐπὶ τῆς παραλίας, πηγαίνοντες, ἐργαζόμενοι, φωνάζοντες τὸ αἰώνιον των ἐκείνο : Τε κε λῖ-λί !

Ἐξαίφνης τὸ πλῆθος ἐκείνο συνεταράχθη. . . Ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδία ἔφρουγον προτροπᾶδην καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις. Μερικοὶ μάλιστα ἔσπευσαν νὰ εἰσέλθουν εἰς τὰ πλοιάρια των, ὡς ἂν φοβερός τις κίνδυνος τοὺς ἠπειλεῖ ἐκ τῆς ξηρᾶς. . .

Τί συνέβαινε ; Ὁ Οὐίλλιαμ Γκὺ καὶ οἱ σύντροφοὶ του ἐνόησαν μετ' ὀλίγον τὸ αἷτιον τῆς ταραχῆς καὶ τοῦ φόβου ἐκείνου. Ἐν ζῶον, ἐν τετραπόδον λευκόν,—τὸ χρῶμα τὸ ὁποῖον φοβοῦνται δεισιδαιμόνως οἱ ἰθαγενεῖς τῆς νήσου Τσάλαλ,—ἐρίφθη μινόμενον ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ὀμίλου καὶ ἤρχισε νὰ δαγκάνῃ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ, ἐκβάλλον ἀπὸ τὸ στόμα του λευκὸν ἀφρόν καὶ φρικώδη οὐρλιάσματα. . . Καὶ οἱ ἰθαγενεῖς ἀνίσχυροι ἐκ τοῦ τρόμου νάμυνθῶσι κατὰ τοῦ λευκοῦ ζῴου, ἐτράπησαν εἰς ἄτακτον φυγὴν ἀνακραζόντες : ἄ ν α μ ὁ ο μ ὁ ο ! καὶ λ ἄ μ α - λ ἄ μ α !

Καὶ τὸ λευκὸν ζῴον ἦτο ὁ Τίγρις ! . . . Εἶχε σωθῆ ἐκ τῆς καταστροφῆς καὶ κατέφυγεν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς νήσου· καὶ ἀφ' οὗ ἐπὶ τινὰς ἡμέρας περιεπλανήθη εἰς τὰ περίχωρα τοῦ Κλόκ-Κλόκ, ἐπανήρχετο ἦδη, ἐνσπεῖρων τὸν τρόμον μεταξὺ τῶν ἀγρίων. . . Ἐνθυμεῖσθε, ὅτι μίαν φορὰν εἶχε παρουσιάσῃ συμπτώματα ὑδροφοβίας, εἰς τὸ κύτος τοῦ Κράμ π ο υ ; Ἐ, αὐτὴν τὴν φορὰν ἦτο ἀληθινὰ λυσσασμένος καὶ ἠπειλεῖ με θανατηφόρα δῆγματα ὅλον τὸν πληθυσμὸν τῆς νήσου.

Κανεὶς δὲν ἐτόλμησε νὰ τὸν φονεύσῃ· ὅλοι εἶχον παραλύσῃ ἐκ τοῦ τρόμου πρὸ τοῦ λευκοῦ. . . καὶ ἐζήτησαν σωτηρίαν εἰς τὴν φυγὴν. Οὕτως ἐγκατέλειψαν ὄχι μόνον τὸ χωρίον, ἀλλὰ καὶ τὴν νῆσον, διαπαντός. Ὁ Τόο-Βίτ καὶ ὁ Βάμπος, οἱ μεγιστάνες οὕτως εἶπεῖν τοῦ Κλόκ Κλόκ, καθὼς καὶ πλῆθος λαοῦ, εἶχον ἦδη καταφύγῃ διὰ τῶν πλοιαρίων εἰς τὰς γειτονικὰς νήσους. Ὅλιγαί τινες ἑκατοντάδες ἰθαγενῶν εἶχον μείνῃ κατ' ἀνάγκην εἰς τὴν νῆσον Τσάλαλ, ἐλλείψει μέσου φυγῆς. Ὅσοι ἐξ αὐτῶν εἶχον δευτεροῦ ὑπὸ τοῦ Τίγριδος, προσεβλήθησαν μετὰ τινὰς ἡμέρας ὑπὸ λύσσης· καὶ τότε—θέαμα ἀποτρόπαιον,—ἐρίφθησαν κα-

τὰ τῶν ἄλλων καὶ τοὺς ἐξέσχιον διὰ τῶν ὀδόντων. Οἱ σωροὶ τῶν ὀστέων, τοὺς ὁποίους εἶδαμεν εἰς τὰ περίχωρα τοῦ Κλόκ Κλόκ, ἦσαν τὰ λείψανα τῶν ἀγρίων τούτων, κατακείμενα ἐκεῖ πρὸ ἑνδεκαετίας ! Ὡς πρὸς τὸν δυστυχεῖ σκύλον, καὶ οὗτος εἶχε ψοφήσῃ, εἰς μίαν γωνίαν τῆς ἀκτῆς ἐκείνης, ὅπου ὁ Δίρκ Πέτερς ἀνεῦρεν, ὡς ἐνθυμεῖσθε, τὸν σκελετόν του, φέροντα ἀκόμη περιλαίμιον, ἐφ' οὗ ὑπῆρχε χαραγμένον τὸ ὄνομα τοῦ Ἀρθούρου Πύμ. . .

Τότε μόνον ὁ Οὐίλλιαμ Γκὺ καὶ οἱ σύντροφοὶ του ἐτόλμησαν νὰ ἐξέλθουν ἐκ τοῦ κρησφύγετου των. Ὁλη ἡ νῆσος ἦτο πλέον εἰς τὴν διάθεσιν των, καὶ ἠδύνατο νὰ ζήσουν ἐκεῖ ἀνέτως, ἀναμεινότες μόνον τὴν εὐκαιρίαν διὰ νὰ φύγουν. Ἐγκαθιδρύθησαν ἐπὶ τῆς βορειοδυτικῆς ἀκτῆς,—ἐντὸς σπηλαίου, ὁμοίου μετ' ἰδικόν μας,—διότι ἐκ τοῦ χωρίου δὲν ἐφαίνετο ἡ θάλασσα, καὶ ἤθελον πάντοτε νὰ τὴν βλέπουν, μετὰ τὴν ἐλπίδα,—τὴν ἀμυδροτάτην φεῦ !—ὅτι κανὲν πλοῖον ἠδύνατο νὰ προσεγγίσῃ τὴν νῆσον Τσάλαλ καὶ νὰ τοὺς παραλάβῃ. Ἄλλως τε ἦτο ἀδύνατον νὰ κατασκευάσουν μόνον τῶν πλοιαρίων, ἐλλείψει τῶν ἀπαιτούμενων ἐργαλείων.

Ἐκεῖ λοιπὸν, εἰς τὸ σπήλαιον τῆς βορειοδυτικῆς ἀκτῆς, οἱ ἑπτὰ νεαροὶ τῆς Ἰάνας ἐζήσαν ἐπὶ ἔτη μικρά. Οὐδὲν ἄλλο εἶχον νὰ πράξουν, εἰμὴ νάναμινον. . . καὶ ἀνέμεινον. Δὲν εἶχον φόβον νὰ τοὺς λείψουν αἱ ζωοτροφίαι. Τὸ ἔδαφος τῆς νήσου Τσάλαλ τότε ἀκόμη ἦτο εὐφορώτατον, ἐκτὸς τούτου εἶχον μείνῃ πολλὰ καὶ ἐκ τῶν κατοικιδίων ζῴων, τὰ ὁποῖα ἔτρεφον οἱ ἰθαγενεῖς. Καὶ τὴν μονοτονίαν τῆς ζωῆς ταύτης, ἐπὶ ἑνδεκά ὅλα ἔτη, οὐδὲν ἐπέληθε νὰ ταραξῇ. Οὐδεὶς κίνδυνος τοὺς ἠπειλῆσε ποτέ. Μόνον, ὅτι ἐφόσον παρήρχοντο τὰ ἔτη, ἔχον βαθυμῆδον τὴν ἐλπίδα, ὅτι ἠδύνατο νὰ ἔλθῃ πλοῖον διὰ νὰ τοὺς παραλάβῃ. Καὶ ἐπὶ τέλους ἀπηλπίσθησαν ἐντελῶς.

Τὸν Μάϊον τοῦ ἔτους 1839, — ὅπως κατ' ἔτος, τὴν ἰδίαν ἐποχὴν,—ἤρχισαν νὰ φαίνωνται οἱ πλωτοὶ πάγοι τοὺς ὁποίους τὸ ρεῦμα παρέσυρε πρὸς βορρᾶν. Μίαν ἡμέραν, εἰς τῶν ἑπτὰ ἐκείνων δυστυχῶν, δὲν ἐπέστρεψεν εἰς τὸ σπήλαιον. Τὸν ἐκάλεσαν, τὸν ἀνέμειναν, τὸν ἐζήτησαν. . . Τίποτε ! Δὲν ἐφαίνετο, δὲν ἔμελλε νὰ φανῇ ποτέ. Ὑπέθεσαν ὅτι θὰ τοῦ συνέβῃ κανὲν δυστύχημα, ὅτι, τὸ πιθανώτερον, θὰ ἐπνίγη.

Ἦτο ὁ Πάττερσον, ὁ ὑποπλοίαρχος τῆς Ἰάνας, ὁ πιστὸς σύντροφος τοῦ Οὐίλλιαμ Γκὺ. . . Ὅποια λύπη διὰ τοὺς ναυαγούς ἡ ἐξαφάνισις αὐτῆ !

Καὶ τώρα μάλιστα ἐμάνεσαν ὁ Οὐίλλιαμ Γκὺ ὅτι ὁ Πάττερσον—ὑπὸ ποίας περιστάσεις οὐδεὶς ποτε ἔμαθεν,—εἶχε παρασυρθῆ εἰς τὴν θάλασσαν ἐφ' ἑνὸς ὁ-

γχοπάγου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου καὶ ἀπέθανεν ἐκ τῆς πείνης. Τὰ λοιπὰ εἶνε γνωστά.

Τὸ πρῶτον τοῦτο δυστύχημα ἠκολούθησαν καὶ ἄλλα. Πέντε μῆνας μετὰ τὴν ἐξαφάνισιν τοῦ Πάττερσον, σεισμὸς φοβερὸς ἀνεστάτων τὸ ἔδαφος τῆς νήσου Τσάλαλ καὶ κατέστρεφεν ἐντελῶς τὸ πρὸς δυσμὰς ἀρχιπέλαγος. Ὁ Οὐίλλιαμ Γκὺ καὶ οἱ πάντε σύντροφοὶ του θ' ἀπέθνησκον βεβαίως ἐκ τῆς πείνης, ἂν δὲν εὐρίσκον τὸ μέσον νὰ φύγουν ἐκ τῆς νήσου ἐκείνης, ἡ ὁποία δὲν ἦτο εἰς θέσιν πλέον νὰ τοὺς θρέψῃ.

Μετὰ δύο ἡμέρας, ἡ θεῖα Πρόνοια τοῖς ἔστειλε μίαν λέμβον. Προήρχετο βεβαίως ἐκ τινος τῶν γειτονικῶν νήσων, καὶ τὸ ρεῦμα τὴν ἔφερε σχεδὸν μέχρι τοῦ σπηλαίου των.

Ἐφόρτωσαν ἀμέσως εἰς τὴν λέμβον ταύτην ὅσα τρόφιμα ἠμποροῦσε νὰ χωρέσῃ, εἰσῆλθον καὶ αὐτοὶ, καὶ ἐγκατέλειψαν διαπαντός τὴν νῆσον Τσάλαλ.

Δυστυχῶς ἔπνεε τότε ἄνεμος σφοδρότατος, ὁφειλόμενος εἰς τὸν πρόσφατον σεισμόν, ὁ ὁποῖος εἶχε συνταράξῃ ὄχι μόνον τὸ ἔδαφος, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀτμοσφαιραν. Καὶ ὁ ἄνεμος οὗτος, κατὰ τοῦ ὁποίου δὲν ἦτο δυνατόν νάντιπυλαίσουν, παρέσυρε τὴν λέμβον πρὸς νότον, παραδῶτας αὐτὴν εἰς τὸ ρεῦμα, τὸ ὁποῖον ὠδήγησε καὶ τὸν ὀγκοπαγόν μας μέχρι τῆς ἀκτῆς τῆς Χώρας Ἀλθράνου.

Ἐπὶ τρεῖς σχεδὸν μῆνας οἱ δυστυχεῖς ἐκείνοι ἐφέροντο διὰ τῆς ανοικτῆς θαλάσσης, χωρὶς νὰ ἠμποροῦν νὰλλάξουν διεύθυνσιν. Μόλις τὴν 2 Ἰανουαρίου τοῦ παρόντος ἔτους 1840, παρετήρησαν μίαν γῆν—ἐκείνην ἀκριβῶς, τὴν ὁποίαν ἔβρεχε πρὸς ἀνατολάς ὁ Πορθμὸς τῆς Ἰάνας. Καὶ ἀπὸ τῆς Χώρας τοῦ Ἀλθράνου ἀπέτρεξε μόλις πεντήκοντα μίλλια. Ναι, τόση μόνον ἀπόστασις μᾶς ἐχώριζεν ἀπὸ ἐκείνους, τοὺς ὁποίους ἠλθομεν ζητοῦντες τόσῳ μακρὰν καὶ τοὺς ὁποίους δὲν ἠλπίζομεν νὰ εὕρωμεν πλέον !

Ἐκεῖ προσήραξαν ἐπὶ τέλους καὶ ἀπεβίβασθησαν. Ἄλλ' ὁποία διαφορὰ ἀπὸ τὴν νῆσον Τσάλαλ—τὴν πρὸ τοῦ σεισμοῦ,—ἡ μᾶλλον ὁποία ὁμοίότης μετὰ τὴν Χώραν Ἀλθράνου ! Ἐδαφος ἄγονον, ξηρόν, ἄμμος καὶ βράχοι, καὶ οὔτε δένδρα, οὔτε θάμνοι, οὔτε χλόη ! Αἱ ζωοτροφίαι τῶν ναυαγῶν εἶχον τελειώσῃ, καὶ ἐτρέποντο τόσον ἰσχνῶς, ὥστε δύο ἐξ αὐτῶν δὲν ἠμπόρεσαν νάνθῆξουν περισσότερο : ὁ Φώρψ καὶ ὁ Λέξτων ἀπέθανον ἐξ αἰτίας.

Οἱ τέσσαρες ἄλλοι δὲν ἠθέλησαν νὰ μείνουν οὔτε στιγμὴν εἰς τὴν γῆν ἐκείνην τὴν ἄξενον. Μετὰ τὰς ὀλίγας ζωοτροφίας, αἱ ὁποῖαι τοῖς ἔμενον, ἐπεβίβασθησαν πάλιν τῆς λέμβου καὶ διὰ δευτέραν φορὰν ἀφέθησαν εἰς τὸ ρεῦμα. . .

Οὕτως ἐταξείδευσαν ἐπὶ εἰκοσιπέντε ἀκόμη ἡμέρας. Αἱ τροφαὶ των ἐξηντλή-

θησαν ἐντελῶς· καὶ βεβαίως θάπέθνησκον, διότι εἶχον νὰ φάγουν τεσσαράκοντα ὀκτῶ ὄρας. . . ὅταν ἡ λέμβος των, εἰς τὸ βάθος τῆς ὁποίας κτεκείντο ἀναίσθητοι, ἐφάνη ἐξωθεν τῆς Χώρας Ἀλθράνου.

Πρῶτος τὴν εἶδεν ὁ Οὐρλιγκερλῆς, ὁ δὲ Δίρκ Πέτερς, ριφθεὶς εἰς τὴν θάλασσαν, κἀτάρθωσε νὰ τὴν φθάσῃ καὶ νὰ τὴν ὀδηγήσῃ εἰς τὴν ἀκτὴν.

Καθ' ἣν στιγμὴν ὁ μιγάς ἔθετε τὸν πόδα ἐντὸς τῆς λέμβου, ἀνεγνώρισε τὸν πλοίαρχον τῆς Ἰάνας καὶ τοὺς ναύτας Ροβέρτον, Τρίνκλιν καὶ Κοβίνον. Βεβαίως ὅτι ἀνέπνεον ἀκόμη, ἔλαβε τὰς κώπας, διηυθύνθη πρὸς τὴν ξηρὰν, καὶ ὅταν δὲν ἀπέτρεξε παρὰ ὀλίγον, ἀνήγειρε τὴν κεφαλὴν τοῦ Οὐίλλιαμ Γκὺ καὶ μᾶς ἐφώνησε :

— Ζῆ ! . . Ζῆ ! . .

Καὶ τώρα οἱ δύο ἀδελφοὶ εὐρίσκοντο συνηνωμένοι εἰς τὴν ἔρημον, τὴν ἀπρόσιτον ἐκείνην γωνίαν τῆς Χώρας Ἀλθράνου !

[Ἐπεται συνέχεια.]

ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
Ο ΑΡΧΑΙΟΣ ΜΑΘΗΤΗΣ
(Ἐπιλογος)

Ἀγαπητοί μου,

ἮΤΗ λοιπὸν ἦτο ἡ Ἀγωγή τῶν ἀρχαίων Ἀθηναίων, ὅπως τὴν εἶδαμεν εἰς τὰς τέσσαρας προηγουμένας ἐπιστολάς, καὶ αὐτὰ ὅλα πρέπει νὰ ἔχετε ὑπ' ὄψει σας ὅσοι θανατώσατε ἢ θὰ ἐπαναλάβετε τὸν Πρόαντα τὸν Νικίου, —διότι δὲν εἶνε ἐκ τῶν βιβλίων, τὰ ὁποῖα ἀναγιγνώσκει κανεὶς μόνον μίαν φορὰν. . .

Καὶ τώρα ἐπιστρέφομεν ἀπὸ τῶν ὥρατον προσηκουμένων μᾶς, καὶ ἐπαναβλέπομεν τὰς νέας Ἀθήνας, καὶ ἐξακολουθοῦμεν τὴν σύγχρονον Ἀγωγήν, τὴν ὁποίαν πρὸς στιγμὴν διεκόψε τὸ θνερον τῆς Ἀρχαίας. Ὅποια διαφορὰ, ἀγαπητοί μου ! Πόσον εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἡ ἐποχὴ ἐκείνη, ἡ τόσον ὠραία καὶ διὰ μικροῦς καὶ με-

γάλους, παρήλθεν ἀνεπιστρεπτέ ! . . . Ἄς προσπαθῶμεν τοῦλάχιστον νὰ ἐπιφωλεθῶμεν ἀπὸ τὴν σπουδῆν τῆς, νὰ διδαχθῶμεν ἀπὸ τὴν παράδειγμα τῆς, νὰ φωτισθῶμεν ἀπὸ τὰς ἀκτίνας, τὰς ὁποίας ἀκόμη σκορπίζει τὸ ἀθάνατον ἐκείνο φῶς !

Ἐἶδομεν πόσον εὐκόλος, πόσον ἄνετος, πόσον ἐλευθέρη, πόσον ἀνθρωπινὴ ἦτο ἡ ἀρχαία Ἀγωγή. Πρῶτον, διότι τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἀκόμη δὲν εἶχον προσδεύσῃ αἱ Ἐπιστήμαι, δὲν εἶχον πολλὰ πλασιασθῆ αἱ γνώσεις, τὰς ὁποίας ὄφειλε νὰ ποικίλῃ τις. Τοὺς μαθητὰς λοιπὸν δὲν τοὺς ἐφόρτωναν μετὰ μαθήματα χιλίων εἰδῶν ἀπὸ τὸ πρῶτ' ἕως τὸ βραδύ. Εἰς ὀλίγον καιρὸν καὶ μετ' ὀλίγον κόπον ἠμποροῦσε κανεὶς νὰ ποικίλῃ ὅλας τὰς γνώσεις τῶν συγχρόνων του, καὶ σπουδάξων, νὰ ἔχῃ πολλὰς ὄρας ἐλευθέρως διὰ νὰ χαίρειται καὶ τὴν ζωὴν. «Ἐτύχης ἐποχὴ,—λέγει ἕνας γάλλος σοφός, ὁ Παῦλος Ζιράρ, ὁ ὁποῖος ἐμελέτησεν εἰδικῶς τὰ κατὰ τὴν Ἀθηναϊκὴν Ἀγωγήν,—εὐτυχὴς ἐποχὴ, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ἀνθρωπότης δὲν εἶχε καταβληθῆ ἀπὸ τὸ βάρος τῶν ἐφευρέσεων καὶ τῆς ἱστορίας αὐτῆς, καὶ κατὰ τὴν ὁποίαν ἠμποροῦσε κανεὶς νὰ ἐκπαιδευθῆ, χωρὶς ἀκαρνηθῆ τὰ ἀγαθὰ τοῦ βίου !»—Ἐπειτα, (καὶ τοῦτο εἶνε τὸ κυριώτερον,) διότι τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἡ ἐκπαίδευσις δὲν εἶχε τὸν χαρακτήρα τῆς σημερινῆς. Ὁ ἐλεύθερος πολίτης δὲν ἐσπούδαζε διὰ νὰ πωλήσῃ τὰς γνώσεις του, διὰ νὰ τὰς κάμῃ ἐπάγγελμα· ἀπλῶς καὶ μόνον ἐσπούδαζε διὰ νὰ βελτιώσῃ τὸν ἑαυτὸν του, διὰ νὰ μορφώσῃ τὴν ψυχὴν του καὶ τὸ σῶμα του, διὰ νὰ γίνῃ τέλειος ἄνθρωπος. Σὰς εἶπα εἰς προηγουμένην μου ἐπιστολήν, ὅτι τότε οὔτε ἐξετάσεις ἐγίνοντο, οὔτε διπλώματα ἐδίδοτο. Κανεὶς δὲν ἐμάνθανε γράμματα, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ γίνῃ διδάσκαλος, κανεὶς δὲν ἐμάνθανε μουσικὴν διὰ νὰ ζῆσῃ ὡς αὐλητῆς ἢ κιθαριστῆς, κανεὶς δὲν ἐτελειοποιεῖτο εἰς τὴν γυμναστικὴν, διὰ νὰ γίνῃ ἀθλητῆς ἐξ ἐπαγγέλματος. Βεβαίως, ἂν κανεὶς ἐδυστύχει, ἂν ἔχανε τὴν περιουσίαν του, ἠδύνατο νὰ ζῆσῃ ἐντίμως διὰ τῶν γνώσεων τὰς ὁποίας νέος ἔλαβε. Ἀλλὰ σὰς ἐπαναλαμβάνω, ὅτι αὐτὸς δὲν ἦτο ὁ σκοπὸς τῆς παιδείας—ὅπως δυστυχῶς θεωρεῖται σήμερον. Τότε ἀκόμη εἶχεν ὄλην τὴν ἰσχὺν τὴν γνωμικὸν «ἡ παιδεία ἐν μὲν ταῖς εὐτυχλαῖς κόσμος, ἐν δὲ ταῖς ἀτυχλαῖς καταφυγὴ.» Εἰς τοῦτο προσθέσατε καὶ τὸ ἄλλο ἐκεῖνο σημαντικὸν γνώρισμα, δηλαδὴ τὴν ἐκ παραλλήλου ἀνάπτυξιν σώματος καὶ πνεύματος περὶ τῆς ὁποίας σὰς ἔλεγα προχθὲς, καὶ θὰ ἔχετε πλήρη τὸν χαρακτήρα τῆς Ἀγωγῆς τῶν Ἀρχαίων Ἀθηναίων καὶ ἐν γένει τῶν Ἑλλήνων,

και πλήρη την διαφοράν, την οποίαν παρουσιάζει παραβαλλομένη προς την σύγχρονον άγωγήν.

Τὸ παρελθόν δὲν ἐπανέρχεται, σὰς τὸ εἶπα. Ἀδύνατον νὰ παραδεχθῶμεν σήμερον ἐντελῶς παρόμοιον σύστημα άγωγῆς. Ἄλλος ὁ ὀργανισμὸς τῆς συγχρόνου κοινωνίας, ἄλλαι αἱ συνθήκαι καὶ αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ βίου, ἄλλος ὁ χαρακτήρ τῆς Ἀγωγῆς. Ἄλλ' ὅσον ἡμποροῦμεν, ἡμεῖς οἱ ἀπόγονοι τοῦλάχιστον, ἄς μιμηθῶμεν τοὺς προγόνους. Ἄς μὴ παραμελῶμεν τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν βελτίωσιν τοῦ σώματος, καὶ ὅσην σημασίαν δίδομεν εἰς τὰ μαθήματα, ἄλλην τὴν ὅσην ἄς δίδωμεν καὶ εἰς τὴν γυμναστικὴν. Ἄς μὴ ἐκλαμβάνωμεν τὴν παιδείαν ὡς μέσον βιοποριστικόν, ἀλλὰ πρωτίστως καὶ κυρίως ὡς μέσον ἠθικῆς τελειοποιήσεως. Κατὰ βάθος καὶ κατ' οὐσίαν ἡ Ἀγωγή εἶνε πάντοτε μία καὶ ἡ αὐτή. Ὁ Ζιρὰρ λέγει: « Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας, ὡς καὶ ἐν ταῖς ἀρχαῖαις Ἀθήναις, ὑπάρχει ἄλλη Ἀγωγή ἀπὸ ἐκείνην, ἡ ὁποία ἄγει πρὸς τὴν Ἀρετήν; »

Σὰς ἀσπάζομαι

ΦΑΙΔΩΝ

ΟΙ ΜΙΚΡΟΙ

ΡΟΒΙΝΣΩΝΕΣ ΤΟΥ ΒΡΑΧΟΥ

(Συνέχεια ἴδε σελ. 389)

— Πάμε πρῶτον νὰ δειπνήσωμεν, εἶπεν ὁ κύριος Δούμανης, καὶ ὕστερα λογαριαζόμεθα. Ἐγὼ ἀναλαμβάνω τὸ κιβώτιον. Δόσε μοῦ το, φίλτατε Γαζῆ, θά το φυλάξω καλλιτέρ' ἀπὸ σέ.

— Μηλιά, δόσε μου τὸ χέρι σου, εἶπεν ὁ νέος. Πρέπει νὰ εἶσαι κουρασμένη.

— Εἶμαι ὀλίγον, κύριε... ἀλλὰ δὲν ἐτόλμοῦσα...

Τότε ὁ Ἀνδρέας ἐπῆρε τὸ χέρι τῆς Μηλιάς καὶ τὸ ἐπέρασεν εἰς τὸν βραχίονά του. Ἐξεκίνησαν. Ὁ Ζοζὸς εἶπε πρὸς τὸν κ. Δούμανην:

— Νά ἡ ἄμαξα!

Καὶ ἐδειχνεν ἕνα σημεῖον μελανόν, τὸ ὁποῖον μόνον οἱ διάπεραστικοὶ ὀφθαλμοὶ τοῦ μαύρου ἦτο δυνατόν νὰ διακρίνουν.

Ὅταν ἐφθασαν καὶ ἐκάθησαν ὅλοι εἰς τὸ ἄμαξι,

— Γρηγόρα, Πέτρε! εἶπεν ὁ κ. Δούμανης πρὸς τὸν ἄμαξηλάτην. Θά μας πᾶς εἰς τὸ Ξενοδοχεῖο ποῦ ἐπρωτοπήγαμε. Ἐχομε ὅλοι μίαν πεῖνα φοβερή. Ἀλήθεια, Γιαννάκη;

— Ἀλήθεια, κύριε! ἀπήντησεν ὁ μικρός. Ἀπὸ τὴν πολλὴν πείνα ποῦ ἔχω, μοῦ φαίνεται πῶς δὲν πεινῶ πειά.

— Ἄν θέλετε, κύριε, νὰ πάρσθε κάτι τι, ὡς πού νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ Ξενοδοχεῖο, ἔλεγεν ὁ Ζοζὸς κόπτων εἰς φέτας ἕνα ψωμί καὶ ἕνα περίφημον ζαμπόνι, καὶ ἐτοιμάζων ποτήρια καὶ μπουκάλια. — Πάρε αὐτά, Γιαννάκη, εἶπεν ὁ

στερα πρὸς τὸν φίλον του, καὶ δόσε τα εἰς τοὺς κυρίους.

Ὁ μικρὸς ἐγονάτισεν ἐπάνω εἰς τὸ κἀθισμά του καὶ ἐπαρουσίασεν εἰς τὸν κ. Δούμανην ἕνα δίσκον, λέγων:

— Δοκιμάσατε αὐτὸ τὸ ζαμπόνι, κύριε, νὰ ἰδῆτε τί ὄρατο ποῦ εἶνε.

— Καὶ πῶς τὸ ξέρετε ἐσὺ; εἶπεν ὁ κ. Δούμανης. Φαίνεται ὅτι τὸ ἐδοκίμασες πρὶν ἀπὸ ἐμέ... γιατί τὸ στόμα σου εἶνε γεμάτο...

— Ἐνα μικρὸ κομματάκι ἐπῆρα. Εἶχε κοπῆ ἄσχημα, καὶ ὁ Ζοζὸς δὲν ἤθελε νὰ το παρουσιάσῃ ἔτσι εἰς τοὺς κυρίους. Ἀλήθεια, Ζοζὸ;

— Ναί! ἔπρεπε ὅμως νὰ περιμένῃς νὰ φάγουν πρῶτα οἱ κύριοι!

Τὸ ζαμπόνι τοῖς ἐφάνη ἐξαιρετικῶς καὶ τὸ κρασί.

— Εἶδγε, Ζοζὸ, ἡ ἰδέα σου ἦτο λαμπρά, εἶπεν ὁ κ. Δούμανης. Μᾶς ἔκαμες νὰ ἐορτάσωμεν τὴν καλὴν ἐκβασίν τοῦ ταξιδίου μας... Ἐ, δὲν ὀμιλεῖς, Ἀνδρέα; ἄλλος ἤλθε, καὶ ἄλλος γυρίζεις, βλέπω... Ἐγὼ δὲν σε ἤξευρα ποτὲ μελαγχολικόν.

— Δὲν εἶμαι μελαγχολικός, ἀπήντησεν ὁ νεαρὸς οἰκοδιδάσκαλος. Σκέπτομαι μόνον... σκέπτομαι ὅτι τὸ κιβώτιον ἀνήκει εἰς τὸ παιδί.

— Ὅχι, φίλε μου, εἶνε ἡ κληρονομία σου τὸ πιστοποιεῖ ἡ ἐπιστολὴ τοῦ προπάππου σου.

— Ὅμως, ἂν δὲν ἦταν ἡ Μηλιά καὶ ὁ ἀδελφὸς τῆς, ἡ κληρονομία μου θά ἔμενεν ἀκόμη θαμμένη μέσα εἰς τὸν Βράχον, καὶ θά ἦμουν πτωχός, ὅπως ὑπῆρξα πάντοτε!

— Καὶ πῶς ἡμποροῦμεν νὰ πάρωμεν ἡμεῖς ὅ,τι σὰς ἀνήκει; εἶπε τότε ἡ Μηλιά. Τὸ κιβώτιον αὐτὸ ἦτο κτήμα τοῦ προπάππου σας εἶνε ἰδικόν σας.

— Φθάνει τώρα ἡ συζήτησις, εἶπεν ὁ κ. Δούμανης. Νά, ἐφθάσαμεν κιόλα. Ζοζὸ, νὰ παραγγείλῃς ἕνα καλὸ δειπνο, γιατί τὸ ζαμπόνι σου μοῦ ἀνοίξε' πειδὸ πολὺ τὴν ὄρεξι' ἀλλὰ ἂν θέλετε νὰ με ἀκούσετε, Ἀνδρέα, καὶ σεῖς παιδιὰ, ἀπόψε οὔτε λέξι γιὰ τὸ θησαυρό. Ἐχομε καιρὸ νὰ μιλήσωμε, ὅταν θά φθάσωμε' εἰς τὴν Λάνδη... Ἄν θέλῃ ὁ Γιαννάκης, εἶμπορεῖ νὰ δειπνήσῃ μαζί μας.

— Ἄν μοῦ τὸ ἐπιτρέπετε, θά ἐπρωτομῶσα νὰ δειπνήσω με τὸν Ζοζὸν, εἶπεν ὁ μικρός.

— Ὅπως θέλῃς, παιδί μου, ἀπεκρίθη ὁ κ. Δούμανης.

— Γιαννάκη! τ' εἶνε αὐτά; ποῖος σ' ἔμαθε νὰ εἶσαι τόσο ἀγενής; εἶπεν ἡ Μηλιά.

— Μὰ ἐσὺ δὲν μου εἶπες νὰ μὴ λέγω ποτὲ ψεύματα;

— Μὴ τὸν μελώνῃς. Μηλιά! Τοῦ ἐπιτρέπω νὰ γαπᾷ τὸν Ζοζὸν καλλιτέρα ἀπὸ ἐμέ, εἶπεν ὁ κ. Δούμανης.

Τὸ δειπνον δὲν ἦτο περίφημον. Διότι τὸ Ξενοδοχεῖον ἐκεῖνο δὲν ἐφημιζέτο διὰ τὴν μαγειρικὴν του. Ἄλλ' αὐτὸ δὲν τοὺς ἐμπόδιζε νὰ φάγουν εὐθυμότερα καὶ νὰ πιοῦν εἰς ὑγείαν τοῦ κ. Γαζῆ, ὁ ὁποῖος ἤρε τὸν θησαυρόν του, καὶ τῆς Μηλιάς εἰς τὴν ὁποίαν ἀπέδιδαν ὅλην τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ταξιδίου. Καὶ ἐπιτέλους ἐχωρίσθησαν διὰ νὰ κοιμηθῶν, κατευχαριστημένοι.

Τὴν ἄλλην ἡμέραν, — καὶ ἦτο μία θαυμασία ἡμέρα, — οἱ ταξιδιώται εὐρέθησαν πάλιν μέσα εἰς τὴν ἄμαξαν μετὰ τὰ τέσσαρα ἄλογα, διευθυνόμενοι πρὸς τὴν Λάνδην.

Πρὶν νὰ φθάσουν ἀκόμη εἰς τὸν τελευταῖον σταθμόν, ὁ Γιαννάκης ἐστράφη διὰ νὰ ἐμιλήσῃ πρὸς τὸν κύριόν του. Ἀπὸ τὸ ὕψος του, ἐμάντευε κανεὶς ὅτι ἐπρόκειτο νὰ ζητήσῃ κάτι.

— Κύριε, εἶπε, ὁ Πέτρος λέγει πῶς τὰ ἄλογα θέλουν λίγο ἄχερο... Ἄν θέλετε, ἔχει πολὺ' εἰς τὸν Σταθμὸ τῆς Χωροφυλακῆς... Ἄ, ὄχι, ἔκαμα λάθος, εἰς τὸ Ξενοδοχεῖο τοῦ Π ρ α σ ἰ ν ο υ Σ τ α υ ρ ο ὕ ἠθελα νὰ πῶ...

— Πολὺ καλὰ' ἄς πᾶμε!

Ἦστερ' ἀπὸ μισὴν ὥραν, ἡ ἄμαξα εἰσῆρχετο εἰς ἕν χωρίον καὶ ἔτρεχε με κρότον πολὺν εἰς ἕνα στενὸν δρόμον κακουτρωμένον. Γυναῖκες καὶ παιδιὰ ἐβγήκαν εἰς τὰ κατώφλια τῶν θυρῶν, διὰ νὰ θαυμάσουν τὰ τέσσαρα ἄλογα καὶ τὸν μαῦρον ὑπηρέτην.

Ἡ ἄμαξα ἐστάθη εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον τοῦ Π ρ α σ ἰ ν ο υ Σ τ α υ ρ ο ὕ, καὶ οἱ ἐπιβάται κατέβησαν.

— Κύριε, εἶπεν ὁ Γιαννάκης, μοῦ δίδετε τὴν ἄδειαν νὰ πᾶμε νὰ ἰδοῦμε κάτι φίλους ποῦ ἔχομεν ἐδῶ ἐγὼ καὶ ἡ Μηλιά;

— Τὰ παιδιὰ τοῦ Ἐνωμοτάρχου, ποῦ μας ἐλέγχατε προητέρα; ἠρώτησεν ὁ κ. Δούμανης.

— Μάλιστα, κύριε.

— Ἄ, κ' ἐγὼ θέλω νὰ γνωρίσω τὴν γυναῖκά του ποῦ σας ἐπεριποιήθη μετὸς τὴν καλωσύνην.

— Ἐλάτε μαζί μας, κύριε, εἶπεν ἡ Μηλιά.

— Ὅχι! ἐγὼ θά ἔλθω ὕστερότερα' πηγαίνετε πρῶτα σεῖς, νὰ μιλήσετε μόνοι.

Τότε τὰ δύο ἀδελφὰ διέσχισαν τὸ χωρίον κρατούνενα ἀπὸ τὸ χέρι καὶ προκαλοῦντα τὸν θαυμασμόν ὄλων ὅσοι τὰ ἐβλεπαν νὰ περνοῦν. Ποῖα διαφορὰ μεταξὺ τῆς σημερινῆς των ἐμφάνσεως, καὶ τῆς ἄλλης ἐκείνης, ὅταν τὰ ἐπήγαιναν νὰ τα κλείσουν εἰς τὴν φυλακὴν, ταπεινὰ καὶ ἐντροπισαμένα, οἱ χωροφύλακες! Χάρις εἰς τὴν καλὴν γυναῖκα τοῦ κ. Ἐνωμοτάρχου ἐγλύτωσαν τότε ἀπὸ τὴν φυλακὴν. Δι' αὐτὸ μὲ ποῖαν συγκίνησιν ἐσυλλογίζοντο τώρα ὅτι θά τὴν ἐπαπέβλεπαν καὶ ὅτι αὐτὴν τὴν φορὰν θά ἡμπο-

ΤΑΞΙΔΙΟΝ ΤΟΥ ΓΙΟΥΛΙΒΕΡ ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΩΡΑΝ ΤΩΝ ΓΙΓΑΝΤΩΝ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

Ε'.

Ἡ Βασίλισσα ἔδωκε παραγγελίαν εἰς τὸν λεπτοουργόν τῆς νὰ κατασκευάσῃ ἕνα κουτί, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς κρεββατοκάμαρα τοῦ Γιούλιβερ, καὶ ἕνας περίφημος τεχνίτης, ποῦ ἔκαμνεν ἁγιοβασιλειάτικα παίγνιδια, ἀνέλαβε νὰ το ἐπιπλώσῃ μ' ἕνα κρεββατάκι, μετὰ δύο καρεκλίτσες, μ' ἕνα τραπεζάκι, καὶ μ' ἕνα ἐρμάρι διὰ τὰ ρούχα.

Ὁ Γιούλιβερ, ποῦ ἦταν καὶ αὐτὸς πολὺ ἐπιδέξιος, ἐπρόσθεσε καὶ δύο πολυθρόνες, ποῦ τῆς ἐπλεξε μόνος του ἀπὸ τὰ μαλλιά ποῦ ἐπεφταν ἀπὸ τὸ κεφάλι τῆς Βασίλισσας, ὅταν τὴν ἐκτένιζαν. Ἡ πολυθρόνες αὐτὲς ἐθαυμάσθησαν ἀπὸ ἄλλην τὴν Αὐλὴν.

Ἐπειτα, ἐπειδὴ τὸ κτένι του εἶχε σπάσῃ, κατεσκευάσεν ἕνα ἄλλο, ἀπὸ ἕνα κομμάτι ξύλον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐφύτευσε γιὰ δόντια μερικὰς τρίχες ἀπὸ τὰ γένεια τοῦ Βασιλέως.

Ὁ Βασιλεὺς ποῦ ἀγαποῦσε πολὺ τὴν μουσικὴν, ἔδιδε συχνὰ συναυλίαις, εἰς τὰς ὁποίας παρευρίσκετο καὶ ὁ Γιούλιβερ μέσα εἰς τὸ κουτί του. Ἀλλὰ τί φοβερὸν κρότον ποῦ ἔκαμναν ἐκεῖνα τὰ ὄργανα! Ἐκατὸ μπάντες ἂν ἐπαίζαν ὅλες μαζί, πάλι δὲν θά ἔκαμναν τόσο κακόν!

Ὁ Γιούλιβερ, ὁ ὁποῖος ἤξευρε πῶς νὰ διασκεδάσῃ τὸν Βασιλέα, τὴν Βασίλισσαν καὶ ὅλην τὴν αὐλὴν με ἕνα καλὸ κομμάτι.

Ἀλλὰ πῶς νὰ παίξῃ; Τὰ κόκκαλα τοῦ πιάνου, ποῦ εἶχαν εἰς τὸ παλάτι, ἦσαν τόσο μεγάλα καὶ βαρεῖα, ποῦ ἔπρεπε, διὰ νὰ βγάλουν ἦχον, νὰ τα κτυπᾷ με γροθιὰς δυνατὰ καὶ ἂν ἄπλωνε καὶ τὰ δύο χέρια μαζί, μόλις ἡμποροῦσε νὰγκαλιάσῃ πέντε κόκκαλα.

Ἐσκέφθη λοιπὸν νὰ κατασκευάσῃ δύο κόπανα ἀπὸ ξύλον διὰ νὰ κτυπᾷ με αὐτὰ τὰ κόκκαλα. Πραγματικῶς ἐπῆρε τὰ κόπανα, ἀνέβηκεν ἐπάνω εἰς τὸ ἔργανον, ἄρχισε νὰ τρέχῃ ἀπὸ τὴν μίαν ἄκρη ἕως τὴν ἄλλη, κτυπώντας ὅλον ἐν τὰ κόκκαλα ποῦ ἤθελε, καὶ ἔτσι κατώρρωσε νὰ παίξῃ τὸ κομμάτι του.

Ἡ μουσικὴ τοῦ Γιούλιβερ εὐχαρίστησε πάρα πολὺ τὸν Βασιλέα, καὶ τὴν Βασίλισσαν, καὶ ἔδειξαν τὴν εὐχαριστήσιν των με ἄφθονα καὶ ζωηρὰ χειροκροτήματα. Ἀλλὰ τὸ παραξενὸν αὐτὸ παίξιμο ἐκούρασε τόσο πολὺ τὸν δυστυχισμένον Γιούλιβερ, ὥστε ἀναγκάσθηκε νὰ μείνῃ δύο μέρες εἰς τὸ κρεββάτι.

Τὴν ἀπέγινε θά σὰς το εἰπῶ μεθαύριον.

Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

ροῦσαν νὰ τῆς ὀμιλήσουν χωρὶς φόβου, μετὰ τὴν βεβαιότητα ὅτι θά ἤρχετο μετ' ὀλίγον καὶ ὁ κ. Δούμανης, διὰ νὰ τῆς εἰπῇ ὅτι ἦσαν καλὰ καὶ τίμια παιδιὰ... Ἀλλὰ νὰ ὁ Σταθμὸς τῆς Χωροφυλακῆς. Ἐγνώρισαν τὸ σπίτι ἀμέσως. Ὁ Πετράκης καὶ ὁ Δημητράκης εἶνε εἰς τὴν ὕπνῳ.

— Δημητράκη!... φωνάζει ὁ Γιαννάκης.

Ἄλλ' ὁ μικρὸς ὀπισθοχωρεῖ ὡς τρομαγμένος. Ἄρα γε, δὲν θέλει νὰ ἰδῇ τὸν παλαιόν του φίλον, ἢ μήπως δὲν τον ἀνεγνώρισε;

— Καλὲ εἶμαι ἐγὼ... ὁ Γιαννάκης δὲν με θυμᾶσαι πειά;

— Μητέρα! ἔλα ἐδῶ! φωνάζει τότε ὁ Δημητράκης, ὁ ὁποῖος θέλει τὴν ἄδειαν τῆς μητρὸς του, διὰ νὰ ὑποδεχθῇ τοὺς παλαιούς του φίλους.

Ὁ Γιαννάκης ὅμως προσεβλήθη ἀπὸ τὴν ἀνέλπιστον αὐτὴν ὑποδοχὴν καὶ ἐγύρισεν ὀπίσω, διὰ νὰ φύγῃ.

— Ἄφ' οὗ δὲν μας θέλουν, πᾶμε νὰ φύγωμε. Μηλιά! εἶπε πρὸς τὴν ἀδελφὴν του. Ἄν δὲν εἶχα πλῆρη τὸ πρόσωπό μου ἀπὸ τὴ μαύρη μωγιά, θά ἔλεγα πῶς δὲν με γνωρίζουν καὶ πῶς με φοβοῦνται... Ἀλλὰ φαίνεται ὅτι εἰς αὐτὸν τὸν τόπο, περισσότερη πέρασι ἔχουν οἱ κουρελιάρηδες ἀπὸ τοὺς καλοντυμένους. Πᾶμε, Μηλιά!

Ἄλλ' ἡ ἀδελφὴ του, ἀντὶ νὰ φύγῃ, ἀπεναντίας ἐμβαίνει κατ' εὐθείαν εἰς τὸ σπίτι καὶ με σταθερὰν φωνὴν ἐρωτᾷ:

— Κυρία Μαρία, ἐδῶ εἶσθε;

— Ναί! ἔρρασαν! εἶπεν ἡ σύζυγος τοῦ Ἐνωμοτάρχου.

Τρέχει... καὶ σταματᾷ ἐκπληκτός, βλέπουσα τὰ δύο ἐκεῖνα παιδιὰ, τὰ τῶσον καλοφορμεμένα.

[Ἐπεται συνέχεια]

ΦΑΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

ΚΑΝΑΡΙΝΙ ΚΑΙ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

[Μῦθος Κριλῶν]

Σε ἔδωρα πιασμένο καναρίνι κτυπώντας τις φτερουγές του, ἐθρῆνει τότε ἕνα περιστέρι προπερνώντας σιμὰ τοῦ στέκει κ' ἔτσι ἀναγελώντας τοῦ λέγει: α—Τὶντροπή, νὰ γελασθῇς... με τέτοια ὄρατα ἡμέρα νὰ πιασθῇς! Μὰ ἐμένα, σοῦ ὀρκίζομαι εἰς τὸ φῶς μου, ἂς ἔχῃ πρῶτα δόξα ὁ Θεός μου, εἰς τὸ δίχτυ αὐτὸ κάνεις δὲν θά μπόρῃσες νὰ με τσακώσῃ, σοῦ ἂν προσπαθοῦσε! Ἄλλὰ, ἐνῶ αὐτὰ ἐμωρολογοῦσε εἰς τὴν ἴδια ἐκείνη ἔδωρα κολλᾷ... καὶ νὰ σου εἰπῶ, τὴν ἔπαθε καλά!

Μικρὸ περιστέρακι, θὲ νὰ μάθῃς νὰ μὴ περιγελάς ἄλλῃ φορὰ τὸν ἄλλον, ἐπειδὴ μπορεῖ νὰ πάθῃς καὶ σὺ τὴν ἴδια ἐκείνου συμφορὰ!

Ι. Γ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΟΣ

ΤΟ ΝΑΥΤΟΠΟΥΛΟ

Ο τόπος μου είν' ή θάλασσα
Και σπιτί το καράβι,
Και ή καρδιά μου χαίρεται
Όσο ή φορτούνα ανάβει.

Εφημερίδα πού τα γράφει.
"Ας είνε λοιπόν...
Κάμε τή δουλειά σου.
"Εξάρνα ή μορφή του κύρ Στάθη ε-
φωτίσθη από έν μειδιάμα πολύ παράξε-
νον, και είπε :

Υφος πονηρόν και άπήνητησεν εις άλλον
τόνον :
— "Ε, αυτό παιά ετσι σου τώπα, για
νά μή τδ θρής εύκολα !
Τότε ή 'Αγλαίτσα έκαιμεν ό,τι κά-
μεντε τώρα και σεις.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

"Ενας μπήκε κόκκος άμμου
σε μικρού παιδιού 'ματάκι...
Τό παιδάκι : — "Αχ, μπαμπά μου,
'πώς θά 'θγῆ ; τί θά γενῆ ;
Κι 'ό μπαμπάς του ; — "Σέ λιγάκι.
'έννοια σου, δέν θά πονῆ !"

Πλήν άκόμα του 'πονούσε.
'τσιου ματιού του εκεί την άκρη
Γόν μπαμπά πάλι ζητούσε...
Κι 'ό μπαμπάς του με στοργή :
— "Εννοια σου, και μ' ένα δάκρυ
'θά κυλίση και θά 'θγῆ."

— "Καλέ 'ξέρεις, τί εγώ λέω ; "
(του προσθέτει τό παιδάκι)
'δταν με μαλόν, κλαίω,
'ή μαμμά μου ή αγαθή...
'Μιά άταξία τώρα άς κάμω,
'κει που παίζω μέσ' 'στην άμμο.
'νά τιμωρηθώ λιγάκι
'και νά κλάψω τό ματάκι...
'ετσι σιγνή νά γικρευθῆ !"

Εστία ή υπό τῆς Φροσύνας Ι. Καμπούρογλου και από την
συλλογή πού ετοιμάζει προς έκδοσιν ο Μπαμπά, τας.

"Ο Αρμονε Φυδιπιπίδης στέλλει προς την
Διάπλασιν μερικά Πνευματικά 'Ασκήσεις.
Και λημονηθείς, πριν νά τας υπογράψῃ, εση-
μειώσε : "Και διά τό πιστόν τῆς αντίγραφῆς..."

Εστία ή υπό τῆς Αδριανῆς

ΠΡΟΣ ΕΞΕΔΟΘΗ
ΕΞΕΔΟΘΗ Ο ΝΙΚΙΟΥ

ΤΟ ΑΡΙΣΤΟΝ ΕΡΓΟΝ
ΤΟΥ ΔΙΑΣΗΜΟΥ ΓΑΛΛΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ

ANDRÉ LAURIE

και πάντων των μέχρι τουδε συμπεριληφθέντων
έν τῇ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚῃ τῆς ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Κατά μετάφρασιν ΚΩΣΤΗ ΠΑΛΑΜΑ
Μετά πρόλογον υπό ΣΗΥΡ. Π. ΔΑΜΠΡΟΥ

Καλλιτεχνικώτατος Τόμος εκ 380 σελί-
δων επί άριστον χάρτον, κοσμημένος
δι' 25 λαμπρών εικόνων.

(Πρόσ ό Νικίου ετυπάθη διά στοι-
χίων θλιω καινουργών εκ του χυτηρίου 'Ανέστη
Κωνταντινίδου, πρώτη φοράν χρησιμοποιήθέντων
προς έκτύπωσιν του βιβλίου τούτου.)

ΤΙΜΑΤΑΙ
"Αδετον... φ. 3,50
Χρυσόδετον... φ. 5.—

ΠΡΟΣΚΑΛΟΥΝΤΑΙ, όσοι επιθυμούν να λαμ-
βάνουν την « Διάπλασιν των Παιδων » και
κατά τό προσχεδίο έτος 1899, να σπεύσουν
να αναεώσουν εγκαίρως την συνδρομήν των, συμ-
πληρώνοντας τά προσαποταλέν Δελτίον 'Εγγρα-
φῆς και επιστρέφοντας αυτό μετά του αντίτιμου
τῆς συνδρομῆς (7 δρ διά τό 'Εσωτερικόν και
φρ. χρ. 8 διά τό 'Εξωτερικόν) εις τό Γρα-
φεϊόν μας.
Οι άναεοῦντες μέχρι τῆς 15 Δεκεμ-
βρίου 1898, ἔτι εντός τῆς πρώτης προθεσμίας,
δικαιούνται νά κάμουν χρῆσιν των Προνομίων,
των δημοσιευθέντων εις την Προκήρυξιν του ίδου
φυλλαδίου. 'Εκτός τούτου θά λάθουν μέρος και
εις τό Δελτίον, όπως και πάντες οι μέχρι τουδε
έγγραφέντες διά τό 1899.
Οι άναεοῦντες μέχρι τῆς 10 'Ιανουα-
ρίου 1899, ἔτι εντός τῆς δευτέρας προθεσμίας,
μόνον εις τό Δελτίον θά λάθουν μέρος, κατά τό
δρῶσον θά διανεμηθῶν διά κλήρωσιν εις 100 συν-
δρομητάς Δώρα αξίας 700 δραχμῶν. Αί λεπτο-
μέρειαι του Δελτίου εις τό προσχεδίο.

ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΗΣ « ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ »

ΕΣΠΕΡΩΜΑ ΠΡΟΣ ΑΥΘΕΙΣΙΝ
ΤΟΥ ΦΥΛΑΟΥ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΤΟ Εσπερώμα ἤρχισεν από τώρα... ἤρ-
χισε πριν νά στείλω άκόμη τας 'Αγγελίας του
1899. Φαντασθῆτε λοιπόν τί ἔχει νά γίνῃ ἀρ-
σῶ τας στείλω ! 'Α, χωρίς άλλο, τό εἰρετινόν
Εσπερώμα θά μας φέρῃ περισσοτέρους από 2.000
νέους συνδρομητάς, διότι ὅλοι οι φίλοι μου δει-
κνύουν ἔκτακτον προθυμίαν και θά καταβάλουν
μεγάλας προσπάθειαι, διά νά πραγματοποιηθῆ ἡ
αἰτήσις του φύλλου χωρίς ναύσησιν ή συνδρομή.
Και από τας 12 σελίδας, τας ὁποίας θά ἔχωμεν
μετ' ὀλίγον—εἶμαι βεβαία,—εἰς τας 16, τας
ὁποίας ὀνειρευόμεθα, ἡ ἀπόστασις δέν θά εἴη
τότε παρά ἓν βῆμα και ἰδοῦ πῶς ὁ νέος Αἰών
εἰμπορεῖ νά μας εὐρῆ εις πρόθεον και πλήρη
ἀκμήν. Λοιπόν, ζήτω τό Εσπερώμα, και εἰμπρός !

Και μία ὑπόμνησις : — "Όσοι ἔχουν
ἀκόμη από τό Εσπερώμα του 1898, «Δώρα τῆς
Διαπλάσεως» ἔτι Γραμμάτια αξίας μιᾶς δραχ-
μῆς ἢ ἑὸς φράγκου, ἐσφλητέα μέχρι τῆς 31
Δεκεμβρίου 1898, ἀν ἐπιθυμοῦν νά τὰ χρησιμο-
ποιήσουν, παρακλοῦνται νά μου τὰ στείλουν μετ'
την σχετικὴν παραγγελίαν εντός του ἔτους τούτου.
Διότι, κατά τὸν Κανονισμόν, παρερχομένης τῆς
31 Δεκεμβρίου 1898, τὰ γραμμάτια αὐτὰ εἶνε
ἀχρηστα.

ΔΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ
Μικρά, Μεγαλύτερα, Μεγάλα.

Υπό τὸν τίτλον τούτον ὁ κ. 'Ιωάννης Καμ-
πούρογλος, ὁ πασιγνωστός πεζογράφος και ποιη-
τῆς, πρόκειται νά ἐκδώσῃ μετ' ὀλίγον Συλλογὴν
Παιμάτων διά παιδιά. Περί του βιβλίου τούτου,
την έκδοσιν του ὁποίου ανέλαβε τό Βιβλιοπωλεϊόν
τῆς 'Εστίας, θά σας εἶπω τὰ δέοντα ἀργότερα.
Πρὸς τό παρόν, δημοσιεύω ἓν Παιδικὸν Πνεῦ-
μα, τό ὁποῖον από την Συλλογὴν αὐτῆν μου
ἔστειλεν ἡ ἀγαπητὴ φίλη μου Φροσύνα, ἡ μικρὴ
κόρη του ποιητοῦ, μετ' ὑπόσχεσιν μάλιστα
δι' ἃ μου στείλῃ και ἓν ἄλλο ποίημα του μπαμ-
παῦ τῆς, από την ἰδίαν Συλλογὴν, διὰ νά το
δημοσιεύσω εις τό προσχεδίο φύλλον.

Καθαρῶδ' Ἀπολλων, ἐνόμισα δι' με εἶχες
λημονήσῃ πλέον. Φαντάζεσαι λοιπόν την χα-
ράν μου ὅταν ἔλαβα την ἐπιστολήν σου, την τό-
σον ἐνθουσιώδη ὑπὲρ του Εσπερωμάτου. Σοῦ
ἔστειλα τὰ φυλλάδια πού σου εἰλεπον.

λυποῦμαι βαθύτατα ὅταν μακθῶ τον θάνατον
νεαρῶν ὑπάρξεων διότι από την νέαν γενεάν ἐλ-
πίσω νά δοξασθῆ και νά τιμηθῆ ἡ γλυκεῖά μας
'Ελλάς.
Λευκὴ Καρέλια (Μ. Π.) αὐτὸ εἶνε τό ψευ-
δώνυμόν σου Κ' ἐγὼ εἶμαι καταχαρούμενη
πού θά μου γράψῃς.
'Εἶμαι συνδρομητρια—μου γράφει ἡ Ναυτο-
πούλα τῆς 'Αδρού, — και εις ἓνα γαλλικὸν
περιοδικὸν τό « Petit Français. » 'Ωραϊόν εἶνε
κ' ἐκεῖνο ἄλλ' ὅποια διαφορὰ ὅταν τὸ συγκρίνω
μετ' ἡν Διάπλασιν μου ! Διαφέρει ἄσπῃς ἡ γαλήνη
ἀπὸ την καταγίδια. Ὅστε 'Αλληλογραφίαν ἔχει,
ὅστε Δικωνομίας, ὅστε Διηνίγματα' ἓνα δύο τό
πολύ, και τίποτε ἄλλο. Χθὲς ἔλαβε κάποιον ἐπί-
σκεψις, και ὤφιλτον περὶ τῆς Βασιλικῆς Βι-
κτωρίας, δι' εἶνε εὐτυχῆ, δι' ἔχει κράτος μέγα
κτλ. Λοιπόν ἐγὼ εἶπα : —Μπα ! εἶνε εὐτυχιστέ-
ρα από ἐμέ, ὅταν λαμβῶν την Διάπλασιν ; —
Και ὅλοι ἐγέλασαν.
'Ὡς ἔζηξ' μου γράφει τὰς ἐντυπώσεις τῆς ἡ
φίλη μου 'Αττικὴ Νύξ' ἀπὸ τό τελευταῖον εις
Πάτρας ταξείδιόν τῆς : « 'Εγνώρισα ἐκεῖ πολ-
λὰς συνδρομητριας σου' δὲν ἤξευρες πῶσον σὲ
ἀγαποῦν ! » ἀκούς ἐκεῖ πού δέν τό ζεύρω !
'ἐνθουσιασμός μέγας ἐπικρατεῖ, μικροὶ και με-
γάλοι μετ' ὀνόμα σου ἔχουν νά κάμουν. 'Αν καμ-
μίαν φορὰν ἐπ'τραπῆ εις τὰς γυναίκαις νά ἐκτε-
θῶν ὡς ὑποφήσις, βεβίως, ἀγαπητὴ μου Διά-
πλασις, πρέπει νά ἐκλέξῃς την ἐπαρχίαν Πα-
τρῶν... 'Εκεῖ ἡ 'Αρεμοστροβίλος, ἡ Τα-
ραγραία Κόρη, ἡ 'Ιρις, ὁ Πατριάρχης Κόλ-
πος, αἱ ὀδελφαὶ Κορῦλλον κτλ. κτλ. κάμνουν
διαδηλώσεις διά σέ. Αὐταί, ἀγαπητὴ μου, εἶνε
περισσότερον θερμαί και ἐνθουσιώδεις από ἡμᾶς
τὰς 'Αθηναίας, μολοντὶ ἐπίστευα τό ἐναντίον.
'Εγὼ ἄνω, ἀν και εὐχαριστῶ πολύ τὰς Πατρι-
νάς, δέν ἔχω κανένα παράπονον και ἀπὸ τὰς
'Αθηναίας. Εἶνε τόσον ἐνθουσιώδεις και αὐταί !
Παράδειγμα αὐτῆ ἡ 'Αττικὴ Νύξ !
'Απὸ εἰς τό Πειραιά ; Τί ἐνθουσιασμός και
ἐκεῖ ! 'Ιδοῦ π. χ. τί μου γράφει σήμερον ὁ
'Αδρηγίτης : «... Πηγαίνω με πολλοὺς ἐν-
θέρμους φίλους σου, — τους ὁποίους ἔθαύμασα
και θαυμάζω καθ' ἑκάστην διά την ἀγάπην την
ὁποίαν τρέφουν πρὸς σέ, και διά τὰς ἐνεργείας
πού κάμνουν διά νά σου ἐγγράφουν φίλους—και
συγκοῦμεν περὶ ὅλων των ζητημάτων των ἀφο-
ρῶντων σὲ Πράττομεν δηλαδὴ τὸ ἔργον των ἀ-
ληθινῶν 'Ελληνοπαίδων, διότι ἐγὼ δέν ὀνομάζω
'Ελληνοπαῖδα τὸν μὴ ἐνδιαφερόμενον διά την
Διάπλασιν.
Θαλασσοπούλα, αὐτὸ τό ψευδώνυμόν σου
ἐξέλεξα, ἀλλὰ δέν γράφω τὰρχικα σου διά τὸν
ρόθον των 'Ιουδαίων... Γράφε μου ὄχι
βάρος, ἀλλ' ἀπεναντίας μεγάλην εὐχαριστίαν
θά μου δίδουν αἱ ἐπιστολαί σου, ἀν κρίνω ἐκ τῆς
σημερινῆς ὥραιότητός. Σ' εὐχαριστῶ διά τό με-
λετώμενον Εσπερώμα.
Δεσποινίς Σατωβριάνδου, τὰ ψευδώνυμα
πού μου προτείνεις εἶνε ὀλα πιαιμένα. ἀν θά
προτείνης νέα, στείλε και 1 δραχμὴν διά την
ἀλλαγὴν, συμφώνως μετ' ὸν Κανονισμόν.
'Αδύνατον νά ἐφαρμοσθῆ τό σχέδιόν σου,
Μικρὴ Τυμπαριστὰ. Πῶς εἶνε δυνατόν νά μου
χαρίσουν τό ὑπόλοιπον ὁ ψηφισάντες ; Και τί
θά με ὤφελοῦσαν 360 συνδρομαί, ἀρ' οὐ χρειά-
ζονται 2.000 ; Μόνον ὁ τρόπος πού εἶπα ὑπάρ-
χει, κανεὶς ἄλλος. 'Εν τούτοις σ' εὐχαριστῶ
διά την ἀκούρητον φροντίδα σου.
'Αδρῶς τῆς Τροικητίας (Μ. Κ.) ἐγκρίνεται
τό ψευδώνυμόν σου.
Φανὴ Καλογεροπούλου, σ' εὐχαριστῶ πάρα
πολύ διά τό εσπερώμα σου, ἐν ἀπὸ τὰ πρώτα
πρώτα.
Ροδοστεφανωμένη 'Ανοιξις (Φ. Σ.) αὐτὸ
τό ψευδώνυμόν σου ἐξέλεξα' ἐπιθυμῶ νά μου
γράψῃς συχνότερα.
'Αστὴρ τοῦ Βέγα ἔχεις δικαίον ὑπάρχει ἐν
τυπογραφικῶν λάθος εις την ὑπ' ἀριθ. 712 'Α-
εῖθ' ἔτι ἐλυπήθηκα ὀλγώτερον... Πάντοτε

νά καταβιβασθῆ. Σοῦ ἔστειλα μίαν δέσμη Μι-
κρῶν Μυστικῶν.
Διχομαί πολύ εὐχαριστῶς εις την 'Αλληλογρα-
φίαν μου και εις τους Διαγωνισμούς μου και
τόν ἀγαπητόν μου 'Αριστομένην τὸν Μεσοή-
μιον (Φ. Π.)
'Α πῶσον ὠραία εἶνε αἱ Πνευμ. 'Ασκήσεις
του Κόδρου ! —μου γράφει ἡ Ναυτοπούλα,—σὲ
βεβαίω δι' με ἔχουν καταμαγεύσῃ. » 'Ὡς πρὸς
αὐτὸ συμφωνεῖς μετ' ὸν 'Αστὴρα τοῦ Βέγα, ὁ
ὁποῖος μου γράφει τὰ ἴδια, ἀλλὰ και με ἄλλους
τους συνδρομητάς, ἐλπίζω, διότι αἱ 'Ασκήσεις
του Κόδρου εἶνε πραγματικῶς ὠραία και πρω-
τότυποι. 'Η λύσις τῆς « Κερουμένης Παροι-
μίας » συνίσταται εις τὸ νάνακαλύψῃς, νά ἐξη-
γήσῃς κατὰ σειρὰν τὰς λέξεις, αἱ ὁποιαί ἀπο-
τελοῦν την παροιμίαν, παρεντεθειμένας ἐντέχνως
ἐντός του ὅλου κειμένου.
'Αστρούλα, πολύ μ' εὐχαριστήσεν ἡ ἐπιστο-
λὴ πού μου ἔφερεν ἡ καλὴ σου μητέρα. 'Ετσι,
παιδί μου, νά μου γράψῃς κάποτε. Σοῦ ἄρσεν
ὁ Πρῶς ;
'Αδπαδιοί, πληροφοροί : 'Η 'Ιω-
νικὴ 'Αστὴρ πληροφοροῖ τό Σκῆπτρον τοῦ Διός
δι' ἔχει ἀδελφόν—ὁ 'Υποφήγιος Δόκιμος
πληροφορεῖ τους φίλους μου δι' πρὸ πολλοῦ ἤλ-
λαξε ψευδώνυμόν—ὁ Λευκότερος 'Αγγελος
ἀσπάζεται τὸν 'Αλέξον Πάλλην—ὁ Λιανός
'Ορίων ἀσπάζεται τὸν Χρυσόστρατον 'Α-
πῆλωνα και τὸ 'Αρχιδάμιοντον ζητεῖ δὲ
τὰρχικα τὸ Φύδρον Μίσην—ἡ 'Ιωάννα
Γρεῦ ζητεῖ τὰρχικα τὸν Φλίν Πλάν—ἡ Πά-
λουσα Καρδία ἀσπάζεται την 'Ανδῶνα τῆς
'Ερήμου—ὁ 'Αδρηγίτης συγκαίρει τὸν Δρομέα
Φειδιππίδην διά την τιμητικὴν θέσιν του Κο-
σμητορῆς ἐν τῷ Σχολείῳ—ἡ Μαγευμένη 'Α-
κρογιαλιά ἔλαβε τὰς ἐπιστολάς τῆς 'Ιριδος
και την εὐχαριστεῖ πολύ, ἀναμένει δὲ παρὰ του
'Ανδρέα Κοντουριώτου τὸς φωτογραφίας—ὁ
Μιτυληνατός 'Αριων ἀσπάζεται τὸν 'Ωραϊόν
Τριανταφυλλάκι—ἡ Δεσποινίς Σατωβριάν-
δου ζητεῖ τὰρχικα τῆς Παοχαλιῶς, Φιλερή-
μον 'Ιου, κοί Χειμωνιάτικης Διακάδος—ἡ
Νεαρὰ Καλλιτέχνης ἀσπάζεται την Καρδίαν
Μουσικῆς—τό Τι με μέλει ἀσπάζεται την
'Ασπασίαν Μαρκέτη και την πληροφοροῖ δι'
αὐτὸ σκοπεῖ νά ἐπιστρέψῃ εις την Κέρκυραν,
οἱ ἄλλοι ὅμως ὄχι—ἡ Φανὴ Καλογεροπούλου
ἀσπάζεται τὰς φίλας τῆς 'Ελένην, 'Ιουλιαν
και 'Αλεξάνδραν Τριανταφυλλίδου—ὁ 'Α-
κρίτας ζητεῖ τὰρχικα και την διακομὴν του
Λευκότερου 'Αγγέλου, διότι ὑποπτεῖται δι'
εἶνε στενὸς συγγενῆς του—ἡ 'Ευδοκία Σα-
λαμὴ ζητεῖ τὰρχικα τὸν Μῆν—ἀσπάζεται τὸ
'Ελληνικὸν Αἶθμα και την Ναυτοσοῦλαν
'Αδρού, λυπομένη διότι δέν εἰμπορεῖ
νά τοις φανερώσῃ τὸνόμα τῆς.—Μερικά ἄλλα
Πληροφοροί παραλείπονται διότι δέν ἔχω πειὰ
τόπον, ἢ κατὰ τὸν 'Ανανίαν, διότι ὑπάρχει
αὐτοῖσιαι ! ! !
Πρῶς ὁ Νικίου.—Και αὐτὴν την ἔβδο-
μάδα εἶχα πλῆθος ἐπιστολάς ἐνθουσιώδεις διά
τό βιβλίον μας. Νὰ ἐθέλατε π. χ. τί μου γράφει
ἡ Τύρινς (τῆς ὁποίας ἀληθῶς θαυμάζω την ἀ-
πλήν και ἀρελεστομένην γλώσσαν πού μεταχειρί-
ζεται πάντοτε) και ὁ Πέτρος Πολιτάκης (ὁ
ὁποῖος μάλιστα εὐχεται νά δημοσιεύσῃ γρήγορα
και ἄλλο μυθιστόρημα του ἰδίου συγγραφέως)
και ὁ Φιλόμοσχος Παῖς (ὁ ὁποῖος ἀπὸ ἄλλους
δέχεται συγκαρητῆρια διά την ἀπόκτησιν τρι-
οῦτου βιβλίου) και ἡ 'Ιωνικὴ 'Αστὴρ, και ἡ
'Ασπρη Γάτα, και ὁ Σοφὸς Πατάκος, και ὁ
Τυδεὶς και ἄλλοι πλῆθος. Τρέλλα τελοσπάντων
αὐτὸ τό βιβλίον !
Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νά-
ταλλάξουν. ὁ Λευκότερος 'Αγγελος με

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ'έξοχον παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας, καὶ ὑπὸ του Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ἘΤΟΣ
Ἑσωτερικοῦ δραχ. 7.—Ἑσωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Δι' συνδρομὰ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός
καὶ εἶνε προπληρωτέα δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.—Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ Ἐν Ἀθήναις
Ὅδος Αἰόλου, 117, ἔναντι Χρυσοπηλαιωτικῆς

Περίοδος Β'.—Τόμ. 5^{ος}. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Δεκεμβρίου 1898 Ἔτος 20^{ον}.—Ἀριθ. 51

τὸν Ἀνγερ νόν, Μικρὸν Διάβολον καὶ Ρωμιοπούλαρ — ὁ Ἀντζής μετ' ἑὸν Νάβαρχον τῆς Βαβυλίας, Νουσταλὸν Ἑλληνα, Μίαν Τρελοῦλαρ, Μοῦσαρ τῆς Ἀστρονομίας καὶ Ἀστεροσκοπεύσαν Νύκτα. — ὁ Τίσις τῆς Νυκτός μετ' ἑὸν Ἰαπότην τὸν Ἀνέμου, Πράσινο Διβάδι, Ναυτοπούλο καὶ Ἀρχαίαν Ἑλληνοίδα. — ὁ Σοφὸς Πιττακὸς μετ' ἑὸν Αἰγυναίαν Ἀθηναίαν, Πάντοτε Φαῖδραν, Στήριγμα τῆς Μητρος, Νουσταλὸν Ἑλληνα καὶ Φεγγίβωλον Ἀνθούλαρ. — ἡ Βασίλισσα Μαργῶ μετ' ἑὸν Ὁραίαν Κέρκυρα, Μαγευμένην Ἀκρογιαλίαν, Ταπεινὸν Ἴον, Μίαν Τρελοῦλαρ, Δέαν Χρυσάνθη Ράχου καὶ Αὔραν τοῦ Φαλλῶρου. — ἡ Πάλλουσα Καρδία μετ' ἑὸν Ἑλένην Κομποτή Φιλέρημον Ἴον, Ἑλληνικὴν Θάλασσαν, Ἰωάννην Δίρα καὶ Ὀχρὰν Σελήνην. — ἡ Ἰωάννα Γρεῦ μετ' ἑὸν Ἑλένην Κομποτή, Ἑλληνικὴν Θάλασσαν, Ὀχρὰν Σελήνην καὶ Φιλέρημον Ἴον. — ἡ Μικρὰ Περιηγήτρια μετ' ἑὸν Ἀρχιζιζάνιον καὶ Δὴν Κολοκίθιν Πάτεραν. — ὁ Ἀνγερνὸς μετ' ἑὸν Κόρην τοῦ Βουνοῦ. — ὁ Ἀρλεξίνος μετ' ἑὸν Φρόβριον τῆς Κερκύρας Ἀρχιναύαρχον Θεμιστοκλέα καὶ Ἑλληνικὴν Σημαίαν — τὸ Τί με μέλει μετ' ἑὸν Κόδρον, Βεῖντόγλου, Φρούριον τῆς Κερκύρας Φάλοσαρ καὶ Δ. Δίπλαρ. — ἡ Τροσκίδα τῆς Τερψιδέας μετ' ἑὸν Ἑλληνικὴν Θάλασσαν, Ἀντιγόνην Δρακόπου, Ἀρτίο Μαστέλλο, Καταρτίου καὶ Πιτ Πιτ-Πλόου — ἡ Ροδοστερακιωμένη Ἀνοιξίς μετ' ἑὸν Φωτοβόλον Ἀστειον καὶ Κροκόπελον Ἡώ. — ἡ Ἀνδριάννα Βλασοπούλου μετ' ἑὸν Νικόλαον Καρβούνην, Καλιφρόνην Σταίχον καὶ Ἀργύριον Σαπονάκη. — ἡ Ἀνακατοσύρα μετ' ἑὸν Τσοῦχραν, Φάλλουτα Ρέικα, Κόντε Ραπαπάκη, Τρεχαγροπούλου καὶ Μίαν Τρελοῦλαρ. — ὁ Ζήτης μετ' ἑὸν Μικρὸν Διάβολον, Πρόσεχε Καλά, Κάστε Βρέσο καὶ Μὴν-τό-πῆς σὲ κανένα — τὸ Μεσολλογγιτικὸν μετ' ἑὸν Γιαννάκη Μανυῖλον καὶ Μέλλουσαν Καλλιτέχνην. — ὁ Ἐπιτοκλῆς μετ' ἑὸν Φωτοβόλον Τόξον, Πῶς τα περὶ τῆς, Μὴν τα ρωτῆς, Χρυσόφαρο καὶ Ζηητευμένην Συριανὴν. — ἡ Ναυτοπούλα μετ' ἑὸν Παῖδ τοῦ Λαοῦ καὶ Ἀνγερνόν. — ὁ Δ. Π. Ἀρίθας μετ' ἑὸν Καλλιόπην Παπανικολῆ — ὁ Ἡσος τῆς Σύρου μετ' ἑὸν Οὐίχλην τῆς Ἀγγλίας. — ἡ Ἐνδοξὸς Σαλαμίς μετ' ἑὸν Ἐνδοξὸν Ἡμέραν, Τελευταίαν Χελιδόνα καὶ Οὐίχλην τῆς Ἀγγλίας. — ὁ Ἀρατὸς μετ' ἑὸν Ἀρχιναύαρχον Θεμιστοκλέα, Περσέα, Ἀρχάθι, Ἡλιαρχον Δάν Γκὸ καὶ Ἀρτίο Μαστέλλο.

Ἀπὸ ἑνα γλυκὸ φίλακι στέλλει ἡ Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους της: **Συραϊτὰν Ἰωαννίδου** (εὐχαριστῶ πολύ· ἀναμένον τὰ ψευδώνυμα) **Ναυτοπούλα**, **Σοφὸν Πιττακὸν** (πολύ λογικὸν τὸ ἐπιχείρημά σου περὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ Ἐσπαθώματος· ὁ περὶ οὐ μ' ἐρωτῆς εἶνε συνδρομητικῆς) **Ο. Γ. Βεῖντόγλου** (ἔστειλα Φιλοπάρτην Ἰάδα, Ἀριστοτέλην τὸν Σταγειρίτην, Ἰδὸν τῆς Νυκτός (τὰ τετράδια ἐλήφθ' ὡς) **Δούσιον**, **Β. Παγῶν** (σοῦ ἔστειλα τὰ φυλλάδια· διὰ τὰς λύσεις γίνεται Διαγωνισμὸς τακτικὸς· δὲν εἶδες τὸν Κανονισμόν;) **Ἀντζή** (δι' ἄσους σοῦ ἐξήγησαν ἀνταλλαγὴν μετ' ἑὸν παλαιὸν σου ψευδώνυμον, πρέπει νὰ στείλῃς τετράδια μετ' ἑὸν παλαιὸν σου ψευδώνυμον) ἄλλως δὲν εἶνε δυνατόν νὰ σε ἀναγνωρίσουν) **Γλυκὸ Φιλάκι** (θὰ το μάθῃς ἐταν δημοσιευθῇ ἡ κρίσις) **Λευκοστερον Ἀγγελοῦ** (καὶ τὰ τρία ψευδώνυμα, τὰ ὅποια τροσεῖνε ἡ ἀδελφὴ σου εἶνε ἐλευθερὰ· ἐταν θὰ μου γράψῃ λοιπὸν, ἅς λάβῃ ὅποιον τῆς ἀρεθῆς καλλιτέρα) **Θέλουσαν** (ὅλα αἱ παραγγελίαι σου ἐξετελέσθησαν· μὴν ἀνησυχῆς) **Φιλόμουσον Παῖδα** (σ' εὐχαριστῶ πολύ· διὰ τὸ δίστιχόν μου ἤρρεσε· σοῦ συνιστῶ ὅμως νὰ ἀγνώσῃς τὴν Μικρὰν Στιχοῦργικὴν, ποῦ ἐδημοσίευσεν εἰς τὸν τόμον τοῦ 1896) **Διμοσθάλουσαν** τοῦ Μεσολλογγιτικοῦ (ὅλοι οἱ τόμοι τῆς Ἀ' Περιόδου ὑπάρχουν καὶ χρυσόδετοι ἀνὰ δύο, καθὼς βλέπεις καὶ εἰς τὸν Τιμοκῆ· ἄλογον ποῦ σας ἔστειλα μαζί μετ' ἑὸν Δελτίον τῆς Ἑγγραφῆς) **Ἰακὸν Ὀρίοντα** (ὁ κύριος περὶ τοῦ ὅποιο μοι γράψεις, δὲν μοι ἔστειλεν ἀκριβῆς τὴν συνδρομὴν σου, οὐδὲ τὸ ἀντίτιμον τοῦ Πρόσαντος· σ' εὐχαριστῶ διὰ τὰς ὑπὲρ τοῦ Ἐσπαθώματος διχθῆτις σου) **Γ. Ἀθανασιάδην** (ἔστειλα) **Ἰωάννην Γρεῦ** καὶ **Πάλλουσαν Καρδίαν** (πολύ μ' εὐχαρίστησεν ἡ ἀπὸ κοινοῦ γραφεῖσα ἐπιστολή σας) **Μικρὰν Περιηγήτρια**, **Ἐθικὸν Λύκειον** (γὰρ μόλις θὰ λάβῃς κατὰ πλάκα τετράδια, διότι τὴν μόλις ἐμάθῃς τὴν διύθυνσίν σου ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς σου) **Δελφίνα** τὸν **Βεῖντόγλου**, **Φαῖδρα Χ. Σαμαρτζίδην**, **Χρυσὸν Βέλος**, **Ἡλιόλουστον Πρωίαν**, **Ἀρλεξίνον** (ἔστειλα) **Μαγευμένην Ἀκρογιαλίαν**, **Πέτρον Πολιτικὴν** (ναὶ· ἄλλ' ἐάν δύναται νὰ ἐπαρυσθῇ εἰς ὅλας τὰς προτιμολέξεις λέξεις) **Νύμφην Καλυψῶ**, **Μαμποῦ τῆς Ἀφρικῆς**, **Ναϊάδα** (ἐμπρὸς λοιπὸν! νὰ σε ἰδοί! πολὺ μοῦ ἤρρεσαν βρα γράψεις κατὰ τῶν κολάκων) **Μετοληγῶν Ἀρίωνα** (σ' εὐχαριστῶ διὰ τὴν θερμὴν ἀγάπην, καθὼς καὶ τὸ Ὁραῖον Ἰριανταφύλακί μου σ' ἔκαμε νί μου γράψῃ) **Δίρα Πέτερ** (ἔστειλα) **Ἡσῶν Καλλιτέχνην** (ἔστειλα τὴν ἐπιστολήν σου) **Τί με μέλει** (ναὶ· ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ νταμῆψω τὴν προσοχὴν σου) **Χρυσόφωρον Πακτοῦλον** (πραγματικῶς, πολλοὶ ἀλλάζουν ψευδώνυμα αὐτὴν τὴν ἐποχὴν, ἵνασι διότι πλητίζει τὸ νέον ἔτος) **Μέλλουσαν Καλλιτέχνην**, **Ἀλέξανδρον Πάγκουλον** (ἔστειλα) **Ἀνακατοσύραν** (καλὴ σεῖς περὶ τὴν θαυμάσια εἰς τὸ Σχολεῖόν! ἔβουσα τὴν πρὸς τὸν Ἀνακίον ἐπιστολήν σου) **Μαρίαν Ε. Σταματοπούλου**, **Τσοκνίδα τῆς Τερψιδέας** (καὶ διὰ τῆς ἔρχονται τόσοι ἄλλοι;) **Ἀδριάναν Ν. Βλασοπούλου**, **Ζήτην** (δὲν τὴν ἔλαβ' ἡ μήσας εἶνε ἀνεπαρκῆς γραμματισμοῦ; ἐξέτασε εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον) **Ναστραδὸν Χάντσαν**, **Μεσολλογγιτικὸν** (ἀ, ὄχι, ἡ Πίσα δὲ εἶνε καθόλου εὐχρηστικὴ· ἔχουσε τόσα παράπονα!) **Φιλέρημον Ἴον** (καὶ ἂν τὸ νέον μυθιστόρημα θὰ εἶνε ἀκόμη καλλίτερον; ἐλπίζω δι' ἡ γὰρ σου ἐπέπεσαν ἀμέσως) **Δ. Χρίστου**, **Γ. Κετσίαν** (χαρὶς δραχμὴν; ὄχι) **Χρυσωμένην Ἀνατολήν**, **Κόδρον** (εἶδες πλέον τί σου ἀπήγγελλε) **Δ. Π. Ἀρίθαν**, **Ἡσῶν τῆς Σύρου**, **Μαραθῶνιον Δρομῆα**, κτλ. κτλ.
Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 21 Νοεμβρίου θάπαντησῶ εἰς τὸ προσεχές.

746. Μοιανδρος.

* * * * *
* * * * *
* * * * *

Νῆνικατασταθῶν οἱ ἀστερισκοὶ διὰ γραμμάτων, οὕτως ὥστε νὰ ἀναγινώσκονται κατὰ σε ρὰν: ἀντιωνυμία, χώρα τῆς Ἀσίας, μέγα προτέρημα, οὐράνιον σῶμα, μέλος τοῦ σώματος, θεὰ, οὐράνιον σῶμα, φαινόμενον ἀποσπαστικὸν ἢ θαλάσσιον, πτηνόν, σὸρξ.
Ἐστὴν ὑπὸ τῆς Ἀργεντίας Ἀθῆναις

747. Περὸν.
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *

Νῆνικατασταθῶν οἱ ἀστερισκοὶ διὰ γραμμάτων, οὕτως ὥστε νὰ ἀναγινώσκονται: καθέτως δ' ἀσπόμενος θαλασσοπόρος, ὄρζοντιος ἄλμην ἐν Ἑλλάδι, δεξιά ἀθλητικὸν γυμνασμεῖον, ἀριστοτερεῖ ὅσος τῶν Βαβυλωνίων.
Ἐστὴν ὑπὸ τῆς Φιλοπάριδος Ἰάδος

748. Πρόβλημα.
Παῖδιον ἐρωτηθὲν πόσων ἐτῶν εἶνε, ἀπεκρίθη: Ἐάν ὑπερβῶ τὰ 12 ἔτη κατὰ τόσα, ὅσα μου λείπουν, θὰ ἔχω ἡλικίαν διπλασίαν τῆς σημερινῆς. Πόσων ἐτῶν εἶνε;
Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Πηγεῦ τῆς Βεργίου

749. — 755. Μαγικὸν Γράμμα.
Τῆ ἀνταλλαγῇ δύο οὐρανῶν γραμμάτων ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἑνὸς ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ σχηματισμοῦ ἄλλας λέξεις.
Σιγή, συνδόν, σκαθίς, σκεῦος, Ἄννα.
Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Τρεχαγροπούλου

754. Φωνηεντόλιπον.
*—πρὸν νκ-τ-πγχ
Ἐστὴν ὑπὸ τῆς Ἀκοιμήτου Ἀχθένου

755. Γρίφος.
ΜΧΘ μυαλό, μυαλό, μυαλό.
Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Λεβελῆ, Ρόδου

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ
Ἀι λύσεις στέλλονται μέχρι τῆς 9' Ἰανουαρίου

742. Δεξιόγριφος.
Ἐνα . . . με θῶν καὶ μ' ἀνθ' ἂν ὦ λύτα, τὸν Κρίτος ναυτικόν, γενναῖον, παρσευθὲς θηποτελέσης.
Ἐστὴν ὑπὸ Κλεισθίου, Γ. Φιλαρίτου

743. Στοιχειόγριφος.
Ἐναν κειρὸ ἡ ράχη μου ἦτον θεῶν κοιτίδα· Ἄλλ' ἂν μ' ἀλλάξῃ τὴν οὐρῆ, Γίνεται ἀμέσως μὴ χαρὰ Τάρος καὶ ἐυλοκρεββάτα ἑσ' ἀμέτρητη μαρίδα!
Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Λουσιου

744. Ἀναγραμματισμὸς.
Ὅπως εἶμαι ἂν μάρησῃς· Εἰς τὰ ἔξῃ νὰ με γυρῶσῃς.
Ἄν με γυρῶσῃς ἀναγραμματισμῶς, Τότε πλὴ με μαγευρεῖς.
Ἐστὴν ὑπὸ Νέμων, Ν. Μεσοβίου

560. Ἀπολλώνιος (Ἀπόλλων, Ἴος). — **561.** Φαλάκρα (φα, λα, κρ). — **562.** Ἡτοι, Ὀκτι. — **563. ΝΑ ΠΟ-ΛΕ-ΟΝ** **564** Ν Ε Α
ΛΟ-ΤΕ ΡΟΣ Υ Ε Α
ΛΕ-ΡΟΣ Ν Ο Ι
ΟΝ Π Τ
Ο Λ
Ε ΧΜΛ
ΕΛΟΗΝ
ΧΡΣΥΝ
ΠΟ ΟΣ
Ι Σ

565. ΑΜΦΙΠΟΛΙΣ μέσος Φιδίππος, ἴππος, πόλις, ὄρζοντιος, ἴππος, Σάμος. — **566. 567** 1, Νῆσος, νόσος, πόσις, πόσις, πόσις. — 2, Αἴξ, αἴξ, πῆξ, πῆξ, παῖ, ποῖ, ποῖ, ποῖ, ποῖ, βοῦς. — **568. 572.** Γ. νομῆς τῆς ἀνταλλαγῆς διὰ τοῦ γράμματος Κ σχηματίζονται αἱ λέξεις: **βροκος, καρὶς, κορμὸς, γάγκος, κάλυξ.** — **573.** Ἡ Μέννα (μὲ Κ). — **574. ΙΑΣΩΝ** (1, κρὶς, 2, Κασ. Ἀρσεία, 3 Μεσ. Σὴν, 4, ΚΩς, 5, ἸΝα). — **575.** Ἡ κλίμαξ ἔχει 119 βαθμοὺς. — **576.** Εἰ γυρῶσῃς παρακῆσθῃς, ὑποσχεθῆναι μαθήσῃ. — **577.** Κακῆς ἀπαρχῆς γίνεται τέλος κακόν. — **578.** Μέτρησον πρώτα, ποιήσον εἶτα.

Η ΣΦΙΓΞ ΤΩΝ ΠΑΓΩΝ
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ
Βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας
(Συνέχεια· ἴδε σελ. 393)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.
Η ΣΦΙΓΞ ΤΩΝ ΠΑΓΩΝ
Μετὰ δύο ἡμέρας, ἦτοι τὴν 21 Φεβρουαρίου, περὶ τὴν ἕκτην πρωϊνὴν ὥραν, ἡ λέμβος τῶν ναυαγῶν τῆς Ἰάνας ἐφ' ἧς ἐπεβιάσθημεν ὅλοι — δεκατρεῖς τὸν ἀριθμὸν, — ἀπέπλεεν ἐκ τῆς Χώρας Ἀλδράνου.

Τὴν προηγουμένην ἡμέραν εἶχε συζητηθῆ ἐν ἐκτάσει τὸ ζήτημα τῆς ἀναχωρήσεως. Ἐπὶ ἑνα μῆνα ἀκόμη, ὄχι περισσότερο, θὰ ἦτο δυνατόν ὁ πλοῦς εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς πολιτικῆς θαλάσσης, τὸ περιλαμβανόμενον μεταξύ τοῦ ὄγδοηκοστοῦ ἐκτου καὶ ἑβδομηκοστοῦ παραλλήλου καὶ περικλειόμενον ὑπὸ τοῦ παγοφράγματος. Ἐκείθεν, ἂν κατορθώναμεν νὰ περάσωμεν, θὰ εἶχαμε ἴσως τὴν καλοτυχίαν νὰ συναντήσωμεν καμμίαν φάλαινθηρίδα, περὶ τὰ τέλη τῆς αἰετυτικῆς περιόδου, ἢ — τίς οἶδε! — κανέν πλοῖον ἀγγλικόν, γαλλικόν ἢ ἀμερικανικόν, ἐκ τῶν πλεόντων ἐως ἐκεῖ χάριν γεωγραφικῶν ἀνακαλύψεων. Παρρηχομένου ὁμοῦ καὶ τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου τοῦ Μαρτίου, ἀλιεῖς καὶ ἐξερευνηταὶ θὰ ἐγκατέλειπον τὰ πελάγη ἐκεῖνα καὶ τότε πλέον οὐδεμίαν ἐλπίδα σωτηρίας θὰ εἶχαμεν.

Κατ' ἀρχὰς ἐξετάσωμεν, ἂν δὲν ἦτο προτιμώτερον νὰ διαχειμασώμεν εἰς τὴν Χώραν Ἀλδράνου, αἱ μόνον κατὰ τὴν προσεχῆ ἀνοιξίαν, ἐταν θάναλεύοντο οἱ πάγοι, ἀναχωθῶμεν διὰ τῆς λέμβου εἰς τὸ πέλαγος, ὅτε θὰ εἶχαμεν περισσότερο χρόνον εἰς τὴν διάθεσίν μας, διὰ νὰ διανύσωμεν τὰ χίλια μίλια, τὰ ὅποια μᾶς ἐχώριζαν ἀπὸ τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὠκεανοῦ. Ἴσως τοῦτο θὰ ἦτο ἀσφαλέςτερον, φρονιμώτερον. Ἀλλὰ πῶς νὰ παρασίσωμεν νὰ διελθῶμεν ὀλόκληρον πολικὸν χειμῶνα εἰς τὴν χώραν ἐκείνην τοῦ σκότους καὶ τοῦ ψύχους, ἀφ' οὗ μᾶς παρουσιάζετο ἤδη μία εὐκαιρία νὰ φύγωμεν, νὰ επιστρέψωμεν τὸ ταχύτερον εἰς τὴν Πατρίδα, νὰ πράξωμεν ὅ,τι ἐπράξῃν ἡδὴ ὁ Χῆρνε καὶ οἱ ὄπαδοί του, καὶ ὑπὸ συνθήκας ἀπείρως εὐνοϊκώτερας; Ἐπὶ τέλους, καὶ ἐάν ἐπαρουσιάζετο κανὲν ἐμπόδιον, ἡ λέμβος μας ἠδύνατο νὰ επιστρέψῃ εἰς τὴν ἀκτὴν ἐκείνην, τῆς ὁποίας ἐγνωρίζαμεν ἀκριβῶς τὴν γεωγραφικὴν θέσιν.

Ὅπως, ἀφ' οὗ συνεζητήθησαν καὶ ἐσυζητήθησαν ὅλα τὰ ὑπὲρ καὶ τὰ κατὰ, ἡ ἀναχωρήσις ἀπεφασίσθη, αἱ προπαρασκευαί ἐγέναν συντόμως, καὶ τὴν πρωϊαν τῆς 21, ὡς εἶπον, ἀπεπλεύσαμεν. Ἡδὴ τὴν ἐβδόμην ὥραν, ἡ λέμβος μας, ὑπὸ τὴν διπλὴν ἐπίδρασιν τοῦ ρεύματος καὶ τοῦ ανέμου, εἶχεν ἀπομακρυνθῆ πέντε μίλια ἀπὸ τὸ ἀκρωτήριον τῆς Χώρας τοῦ Ἀλδράνου καὶ τὸ ἀπόγευμα, εἶχον ἐξασπασθῆ βαθμῶδες ὅλα ἐκεῖνα τὰ βουνά, ἐκ τοῦ ὑψηλοτέρου τῶν ὁποίων εἶχαμεν διακρίνῃ τὴν ἀπέναντι ξηρᾶν, τὴν ἐπὶ τῆς δυτικῆς ὀχθῆς τοῦ Πορθμοῦ τῆς Ἰάνας.

Ἡ λέμβος μας ἦτο ἐκ τῶν πλοιαρίων ἐκείνων, τῶν ἐν χρήσει εἰς τὸ Τσαλακικόν Ἀρχιπέλαγος διὰ τὴν μεταξὺ τῶν νήσων συγκοινωνίαν. Μήλους τεσσαράκοντα ποδῶν καὶ πλάτους ἐξ, εἶχε τὴν πρῶμην καθὼς καὶ τὴν πρῶραν ἀνυψωμένας, καὶ ἐκινεῖτο διὰ κωπῶν πολλαπλῶν. Οὐσιώδεις χαρακτηριστικὸν τοῦ σκάφους τούτου ἦτο, ὅτι κατὰ τὴν κατασκευὴν του δὲν εἶχε γίνῃ χρῆσις οὐδὲ τοῦ ἐλαχίστου τεμαχίου σιδήρου, — οὔτε καρφίου, οὔτε σφηνός, οὔτε πλακῶς, — τόσον εἰς τὸν σκελετὸν ὅσον καὶ εἰς τὰ ἐξαρτήματα, διότι τὸ μέταλλον τοῦτο ἦτο καθολοκληρίαν ἀγνωστον εἰς τὴν νῆσον Τσαλάλ. Ὅλοι οἱ σύνδεσμοι εἶχον ἐπιτευχθῆ στερεώτατοι δι' εἰδους τινὸς κισσοῦ, τὸ στέλεχος τοῦ ὁποίου

Ἐπέφευγον μικροὶ σπινθῆρες συνοδευόμενοι ὑπὸ κρότου τρυμῶδους . . . (Σελ. 403. στήλ. α'.)